

HAL
open science

A Khmer Medical Text, “The Treatment of the Four Diseases” Manuscript

Kieth Rethy, Michel Rethy Antelme

► **To cite this version:**

Kieth Rethy, Michel Rethy Antelme. A Khmer Medical Text, “The Treatment of the Four Diseases” Manuscript. Siksācākṛ : Journal of Cambodia Research, 2004, 6, pp.33-42, 109-125. <hal-04377389>

HAL Id: hal-04377389

<https://hal.science/hal-04377389v1>

Submitted on 18 Jan 2024

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L’archive ouverte pluridisciplinaire HAL, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d’enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

Copyright - All rights reserved

សិក្សាខ្មែរ *Siksācākṛ*

សិក្សាខ្មែរ Siksācākṛ N° 6 (2004)

មជ្ឈមណ្ឌលខេមរសិក្សា
ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៩៣៨០ ទីរួមខេត្តសៀមរាប
ទូរស័ព្ទលេខ (៨៥៥-៦៣) ៩៦៤-៣៨៥

ផ្ទះលេខ ៨ ផ្លូវលេខ ៦០០
ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ទូរស័ព្ទលេខ (៨៥៥-២៣) ៩៩១-៩៣៧

Center for Khmer Studies / Centre d'Etudes Khmères
PO Box 9380
Wat Damnak, Siem Reap, Cambodia
Tel: (855) 063 964 385 - Fax: (855) 063 963 035

Phnom Penh Office:
8 Street 600, Khan Tuol Kork, Phnom Penh, Cambodia
Tel: (855) 023 991 937

Email: center@khmerstudies.org

www.khmerstudies.org

ទស្សនាវដ្តីនៃមជ្ឈមណ្ឌលខេមរសិក្សា

Journal of the Center for Khmer Studies
Revue du Centre d'Etudes Khmères

លេខ ៦ គ.ស. ២៥៤៤ គ.ស. ២០០៤

N°6 (2004)

សិក្សាបក្ស Siksācāk

ទស្សនាវដ្តីនៃមជ្ឈមណ្ឌលខេមរសិក្សា

Journal of the Center for Khmer Studies
Revue du Centre d'Études Khmères

ក្រុមបណ្តាជិការ

លោក កមលេស្វរ គង្គាចារ្យ

អ្នកស្រី ត្រៃវង់ អាមរតិស

លោក ឆែម គាត រិទ្ធិ

លោក យ៉ង ហុកឌី

លោក ខូហ្គាលីដ អូរីលី

លោក ធីម រិទ្ធិ

អ្នកស្រី ពៃនី អេដវ៉ាដ

អ្នកស្រី មីអ៊ីវ កឹក

អ្នកស្រី វេធីល ហាថ្លីសុន

ឯកឧត្តម សិន ស៊ីវិច្ឆី

អ្នកស្រី ហ្សាក់លីន ហ្វីលីប៊ីហ្សាក់

លោក ហ្សាក់រ៉េដ ឌីហ្សុប

លោក ឡុង សៀម

អ្នកស្រី អុកដេ គុម្ពុក

Editorial Board / Comité éditorial

Klairung AMRATISHA

Kamaleswar BHATTACHARYA

Kieth Rethy CHHEM

Gérard DIFFLOTH

Penny EDWARDS

Jacqueline FILLIOZAT

Rachel HARRISON

KHING Hoc Dy

LONG Seam

MIURA Keiko

OKADA Tomoko

Dougald O'REILLY

SON Soubert

Tim WINTER

និពន្ធនាយក / Editor / Rédacteur scientifique

Michel Rethy Antelme លោក មីរ៉េស្វល ប៊ុន អង់រីស្វ

និពន្ធនាយករង / Assistant Editor / Rédactrice adjointe

Christiane Lalonde អ្នកស្រី គ្រីស្ទាន ឡាឡុងដឺ

Graphic design / Maquette

Christiane Lalonde អ្នកស្រី គ្រីស្ទាន ឡាឡុងដឺ

Printed in Cambodia / Imprimé au Cambodge / បោះពុម្ពនៅប្រទេសកម្ពុជាដោយរោងពុម្ព ជី.អេស.អារ.ស៊ី
JSRC Printing House

© Center for Khmer Studies 2004

ISSN 1811-9166

រក្សាសិទ្ធិ មជ្ឈមណ្ឌលខេមរសិក្សា ឆ្នាំ ២០០៤

លេខស៊ីស្តង់ដារអន្តរជាតិ ១៨១១-៩១៦៦

ព័ត៌មានជូនដល់អស់លោកអ្នក ដែលចង់បោះពុម្ពផ្សាយអត្ថបទស្រាវជ្រាវ

ទស្សនាវដ្តីសិក្សាបក្ស សូមទទួលយកដោយរីករាយ នូវអត្ថបទស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យខេមរវិទ្យា ឬ អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែល
តែងជាភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស ឬ បារាំង ។ យើងខ្ញុំនឹងបោះពុម្ពផ្សាយអត្ថបទជាភាសាដើម ។ ម្យ៉ាងទៀត អត្ថបទ
ណាដែលតែងជាភាសាខ្មែរ នឹងមានការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស (ឬ ភាសាបារាំង) ផងដែរ ។ រីឯអត្ថបទណា
ដែលតែងជាភាសាអង់គ្លេស ឬ បារាំង នឹងមានការបកប្រែជាភាសាខ្មែរវិញ ។ ចំពោះអត្ថបទតែងជាភាសាខ្មែរ
អត្តិការវិទ្ធីដែលយកមកប្រើ គឺរបស់វចនានុក្រមខ្មែរនៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ រៀបរៀងដោយសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ
ជួន ណាត បោះពុម្ពផ្សាយគ្រាទី ៥ ដូចដែលរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជាបានបញ្ជាក់ទុក ។ អត្ថបទស្រាវជ្រាវ មិនត្រូវ
ឱ្យលើសពី ១២ ទំព័រ ខ្នាត ១៧,៥ ស.ម. x ២១,៨ ស.ម. ។

Information for contributors

Siksācāk welcomes articles related to Khmer & Southeast Asian Studies. All articles must be
written either in Khmer, English or French. Articles are published in their original languages
and, for originals in English or French, in their Khmer translation. Khmer language articles are
translated in English. Articles should not exceed 10 pages format 13,5cm X 21,8cm or 45,000
characters spaces included.

Information aux chercheurs souhaitant publier

Siksācāk est intéressé par tout article dans le domaine des études khmères et d'Asie du Sud-
Est. Les articles devront être rédigés en khmer, français ou anglais. Ils seront publiés dans leur
langue originale. Ceux en français ou anglais seront traduits en khmer, et ceux en khmer seront
traduits en anglais (éventuellement en français). Les articles ne doivent pas dépasser 10 pages
de format 13,5 cm x 21,8 cm ou 45000 caractères espaces compris.

ព័ត៌មានជូនដល់អស់លោកអ្នក ដើម្បីដាក់ទស្សនាវដ្តីសិក្សាបក្ស

Information for subscribers Comment s'abonner

ទស្សនាវដ្តីសិក្សាបក្ស ចេញផ្សាយមួយឆ្នាំម្តង ។ តម្លៃការងារសម្រាប់ឯកជនគ្រប់ប្រទេសកម្ពុជា ថ្ងៃ ២០
ដុល្លារអាមេរិក ឬ ១៥ អឺរ៉ូ ។ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ថ្ងៃ ៣ ដុល្លារ ។ សម្រាប់ស្ថាប័ននានា ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ថ្ងៃ ១០
ដុល្លារ ។ គ្រប់ប្រទេសកម្ពុជា ថ្ងៃ ២៥ ដុល្លារ ឬ ២០ អឺរ៉ូ ។ សូមទាក់ទងនឹងមជ្ឈមណ្ឌលខេមរសិក្សា តាមរយៈ
អាសយដ្ឋានអេឡិចត្រូនិច ដើម្បីជ្រាបអំពីរបៀបប្រើប្រាស់៖ center@khmerstudies.org ។

Siksācāk is published once a year. Subscriptions US\$ 20 (15) per year to individuals (US\$ 3
in Cambodia) and US\$ 25 (20) per year to institutions (US\$ 10 in Cambodia). Inquiries
regarding subscriptions should be addressed to the Center for Khmer Studies (center@khmer-
studies.org). Details for payment will be sent to you in the reply.

Siksācāk paraît une fois l'an. L'abonnement annuel est de US\$ 20 (15) pour les individus
(US\$ 3 au Cambodge) et US\$ 25 (20) pour les institutions (US\$ 10 au Cambodge). Toutes
demandes concernant les abonnements doivent être adressées au Centre d'Études Khmères
(center@khmerstudies.org). Les modalités concernant les modes de paiement vous seront alors
envoyées.

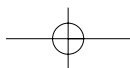
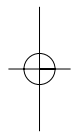
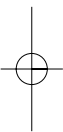
សិក្សាចក្រ *Siksācakr*

មជ្ឈមណ្ឌលខេមរសិក្សា
ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧៣៨០ ទីរួមខេត្តសៀមរាប
ទួរសំបុត្រលេខ (៨៥៥-៦៣) ៧៦៤-៣៨៥

ផ្ទះលេខ ៨ ផ្លូវលេខ ៦០០
ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ទួរសំបុត្រលេខ (៨៥៥-២៣) ៧៧១-៧៣៧

Center for Khmer Studies / Centre d'Études Khmères
P.O. Box 9380, Siem Reap, Siem Reap Province
Tel. (855-63) 964-385

House # 8, Street 600,
Khan Tuol Kork, Phnom Penh
Kingdom of Cambodia
Tel. (855-23) 991 937

Editorial ♦ ឱបារណកថា 4

L'apport des manuscrits du Cambodge à la philologie pâlie dans les collections publiques françaises 10

Jacqueline FILLIOZAT

Affaire opposant l'Oknha Nearn Sena Ek et le Pnong Ang Kiet, 1891. Étude juridique 16

Mathieu GUÉRIN

A propos d'un texte sur les nombres, les mesures traditionnelles, etc., rédigé par le Hluon Bibhakti Dhānī, Yokpāt de Chruī Changva, pour Adhémard Leclère 20

Michel Rethy ANTELME

A Khmer Medical Text, "The Treatment of the Four Diseases" Manuscript 33

Kieth Rethy CHEMA & Michel Rethy ANTELME

Some Clues on Long-standing Relationships between Cambodia and Peninsular Thailand 43

Daoruang WITTAYARAT & Michel Rethy ANTELME

Trying to Locate Southeast Asia from its Navel: Where is Southeast Asian Studies in Thailand? 52

Thongchai WINICHAKUL

CKS/Toyota Research Methodology and Writing Training Program: 2 selected abstracts 64

PRAK Bonamy & SENG Sary

សារៈសំខាន់នៃសាក្រាពីប្រទេសកម្ពុជា ដែលកម្ពុជាក្នុងបណ្ណាសម្បជ្ឈយសាធានណៈបារាំង ផ្តល់ដល់និទ្ទក្កចក្របាលី ៦៥

ដោយ ហ្សាក្លីន ហ្វីលីយ៉ូហ្សាត់

អំពីករណីមួយនៃការប្រកាសសេសសល់ អេក និងពួកម្នាក់ឈ្មោះ អឡៅក ក្នុងឆ្នាំ គ.ស. ១៨៩១ ២ សិក្សាការបដិសេធសក្ខណៈ ៧៥

ដោយ ម៉ាតឺ ហ្គេរ៉ាំង

អំពីអក្ខរកថា ១ ស្តីពីចំនួន ១២១២១ ២១២ ដែលប្លែកពីកត្តិណតិ ៨៤

យោគ្យាត្រប្រយោជន៍ បានរៀបរៀង និង ជូន « លោកជំទាវ » អាជេម៉ានជី ឡឺវ៉ែត

ដោយ ម៉ីស្ត្រ ប៊ុន អង់តូន

អំពីបាលី ១ ខ្សែ ក្រាមបដិសេធនៃ « នេះក្បួនប្រកាសថ្នាំបំបាត់រោគធុ ៤ » ១០៧

ដោយ តៃម ភាត រីឡូ និង ម៉ីស្ត្រ ប៊ុន អង់តូន

កន្លឹះខ្លះ ២ ដើម្បីយល់អំពីនិរតិកំណត់ ដែលមានពីយូនលេច ១២៦

ដោយ ដាវរៀន វិទ្យាដ្ឋ និង ម៉ីស្ត្រ ប៊ុន អង់តូន

ការខំរកយើងរកស្វ័យភ័យពីខាងក្នុង ៖ តើការសិក្សាអំពីស្វ័យភ័យ ១៤៣

ក្នុងប្រទេសថៃ នៅឯណា?

ដោយ ទង់ជ័យ វិនិច្ឆ័យ

កម្មវិធីនៃ ប.ខ.ស. និង មូលនិធិក្រុមប្រឹក្សា សម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវ ១៦៧

អក្ខរកថាបដិសេធនៃ ២

ដោយ ប្រាក់ បូណាមី និង សេន សារី

A Khmer Medical Text “The Treatment of the Four Diseases” Manuscript *

Kieth Rethy Chhem, Professor of Radiology and Anthropology,
University of Western Ontario, London
Michel Rethy Antelme, *Maître de conférences*,
Institut National des Langues et Civilisations Orientales, Paris

MEDICAL KHMER TEXTS WRITTEN ON PALM-LEAF MANUSCRIPTS were first used by Leclère to publish his seminal work on medicine in ancient Cambodia (Leclère 1894-95). Among the few others were Norodom’s doctoral thesis on the evolution of Khmer medicine (Norodom 1929), Filliozat’s book on Kumāraṅtra (Filliozat 1937), and more recently Ang’s introductory article on the influence of Indian medicine on the Khmer medical system (Ang 1992), or Ros Visoth’s dissertation on Khmer traditional medicine (Ros Visoth 1995). This paper seeks to assess the content of a well-preserved medical manuscript (Mss 98) from the archives of the École Française d’Extrême-Orient and to place it within the context of traditional Khmer medical practice. This medical text was specifically selected because it contains a combination of diagnostic and therapeutic methods, namely pulse examination and pharmacopoeia. Due to their common cultural background, a comparative approach was adopted to analyze the structure, content and functions of Khmer medical books with respect to those produced in other Southeast Asian medical systems (Laderman 1988: 147). This “contextualization” is important for evaluating both the Indian influence on indigenous medical practices and the transmission of ancient medical knowledge to the present day.

Khmer medical manuscripts

The ancient Khmers wrote on stone, metals, palm-leaves, paper, human skin (tatoos) but rarely on animal skins in contrast to Tcheou Ta-Kouan’s report (Pelliot 1951: 20-21, Ly Theam Teng 1973: 38). Most manuscripts or *sātrā-s* were made of latania palm-leaves (*toem drāmñi* – *Corypha lecomti*). Beside the *sātrā-s*, the Khmers also used mulberry bark (*toem man* – *Brussonetia papyrifera*, or *toem snāy* – *Streblus asper*) to make paper for books called *Kraing* (*krāmñi*) or *Kampi* (*gambīr*) (Groslier 1921: 4; Ly 1967: 107).

The corpus of Khmer literature is generally divided in three main types (Au, 1953: VIII- X). The *Tes* (*des(n)*) contains the sacred Buddhist knowledge. The *Lbaeng* (*lpaen*) are literary works used to entertain the audience via a public reader or chanter. They are written in verse with a rich and elaborate vocabulary to tell the story of the *Jātaka-s* or Indian epics like the *Rāmāyana*. The last type is called *Kbuon* (*kpuon*) which is a technical book dealing with medicine, pharmacopoeia, astronomy, law, chronicles, magics, divination or demonology.

Khmer manuscripts are kept in lacquered black and red wooden chest, decorated with golden features. Each of these chests may contain more than a hundred manuscripts (Pavie 1901: 14). They are stored in monastery libraries called *ho trai* (Bernon 2003: 217). No elaborate report on the ancient *ho trai* had been done in Cambodia, but the architecture of many similar libraries in Thailand have been described a wooden, sometimes with multi-tiered roof, sitting in the middle of a small pond serving as a barrier to termites (Sutthitham 2003: 119). In some situation the library hall also serves as an accommodation for monks and their students (Bareau 1969: 38).

No. 6, 2004 លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤

In the Corpus of Khmer Manuscripts at the Bibliothèque Nationale de Paris, Au had identified several medical manuscripts, most of them dealing with pharmacopoeia (Au 1951). Five of those medical texts contain theory and practice of pulse diagnosis called *Kbuon Chip Chor* (*kpuon jip car*) (Mss 108, 154-3, 125-3, 147-1, 168 A -3). They describe the different types of pulse, their anatomical sites according to the day of the week, and their use in the diagnosis and prognosis. Few medical manuscripts are preserved at the École Française d'Extrême-Orient de Paris (Mss 97, 98, 310, 381), among them an important short text on the *Kumāratantra* (Mss 97), dealing with pediatric demonology (Ang 1992). This manuscript is the key and the strongest evidence that supports the integration of ancient Indian medical theories into Khmer medicine. The impact of the Chinese medical tradition is more difficult to demonstrate because of the lack of written sources. Finally, with the movement of populations and active regional trade, some exchange of medical practices almost certainly occurred since ancient times, among the different indigenous medical traditions of mainland Southeast Asia (Van Esterik 1988: 755).

Southeast Asian medical texts are considered as “a source of immutable wisdom” and therefore much less stress has been put on interpretative nature of the manuscript (McCauley 1988: 780). It serves mostly as a compendium of miscellaneous recipes or “cook-book” (McCauley 1988: 781). But more importantly the ancient manuscript is considered as a sacred object for worship. Its content is personified in a divinity. In ancient Cambodia, the statue of Prajñāpāramitā almost always held a sacred manuscript in her right hand (Guy 1982: 11; Khun 2002: 45 et 52). As elsewhere in Southeast Asia, the medical book was thought to have the healing power embedded in any part of the manuscript including the letters and their shape and sound, the words, the writing material as well as the ink (McCauley 1988: 781). Khmer words are also associated with cabalistic power to be superior to any magic rituals practiced with any other scriptures of the region (Golomb 1984: 114). Many medical manuscripts had been copied and recopied by copyists, some of them monks, others laymen living in or near the monasteries. As elsewhere during ancient or medieval times, copying sacred manuscripts was considered a religious act that brought merit to the copyist (Labarre 2001: 25). Many of them are currently stored in libraries in and outside Cambodia. The Fonds des Manuscrits Khmers of Phnom-Penh is stored at the Musée de l'Homme or the Société Asiatique in Paris (Khing 2003). Some other medical Khmer manuscripts are now preserved at the National Library of Bangkok, many of them translated into Thai (Mulholland 1987: 16). Others were lost irretrievably as they were burnt along with the coffin during cremation, buried in stūpas or abandoned in neglected storage places of the monasteries (Bizot 1976: III).

“The treatment of the four diseases” manuscript

Mss 98 had been selected for our current study because it contains a combination of Khmer pharmacopoeia and pulse diagnosis. The title of this book is *neh tām_mrāp kpuon thnām kae' rog dā_n 4* – [Here is the Medical Treatise to Cure the four (types of) Diseases], which is most likely based on the theory of the four elements (Chhem 2001). This manuscript belongs to the *vān* category, i.e. latania palm-leaf manuscripts of small size, often used by *grū khmaer* or traditional healers. Mss 98 consists of sixteen leaves, 5.4 cm. (2.13 in.) by 19.2 cm. (7.56 in.) width/length, engraved on both sides, except for the first leaf with the title, which is engraved on one side; the fourteenth leaf, also engraved on one side; and the fifteenth leaf, which is blank apart from the letter *na* used as a pagination letter. The sixteenth leaf is completely blank. Each page consists of five lines,

except for the last engraved page which bears only three lines of text. The script used is the *mūl* (round) script, except for very few letters such as the consonant sign for *va* or the subscript for *na* which are written in the *jriēn* (oblique) form. As it is usual, each second page is numbered using the traditional order of consonants: *ka, kha, ga, gha, ṅṅa*, etc. The spelling is the one used at the end of the nineteenth century – beginning of the twentieth century. The consonant *ta* is used for both /t/ and /d/ consonantal sounds. Vowel sounds are imperfectly noted. Word spelling is very irregular, as it was the case at that time, and subscript consonants are often used to note word final consonants.

This manuscript is divided in several sections. Curiously, none of them matches the chosen title. Similar to their Indian medical counterparts, the organization of the manuscript does not follow any logical order. Much emphasis was put on the interrelation between cosmology, physiology and diseases as well as their respective prognosis and treatment (Lietard 1858: 36). The first section, consisting of three pages, deals with pulse taking as a diagnosis method, with a description of the technique and its practice according to the day of the week. A part of this section is versified in the *pad kākagati* meter. The second section contains nineteen pages of materia medica with a list of medicinal plants, their therapeutic effects, and the auspicious time to administer them. The last section describes a clinical symptom, the *hoet* (*hiṭ*) (asthma-like dyspnoea). The layout of this medical manuscript is completely uneven, each medical prescription following the previous one without any logical sequence. Each prescription is a minute entity that can be used separately as a recipe without the need to refer to the others. The general pattern of the organization for each prescription starts with the name of the diseases or symptoms, followed by the names of the medicinal plants, the method of preparation of the remedies and finally the mode of administration. The same pattern is seen in many other Southeast Asian medical texts (Brun and Schumacher 1994: 44). Plants represent the majority of the components of the materia medica listed in this medical manuscript while animal products and mineral are rarely mentioned.

Herbal medicine in Southeast Asia plays a dual function in both curing diseases and maintaining health (Van Esterik 1988: 751). Similar to the other cultures of the region, Khmer medical knowledge is transmitted through two main ways, oral and written. The written form serves as “cookbooks that depersonalize the knowledge, leaving no necessary mark of the teacher and lending a universal quality to the document” while the oral one “encourages more detailed knowledge as the student participates directly in the production of the remedies” (Van Esterik 1988: 757).

Translation of the manuscript

We aim at doing the best translation of the manuscript, keeping in mind the almost impossible task of achieving a complete ‘actualization’ of ancient medical terminology. The reader can refer to the Khmer version of this article in this issue where we give the text in its original spelling and in the spelling of the *Vacanānukram Khmaer* or Khmer Dictionary, fifth edition 1967-68.

[Page 1] Here is the Medical Treatise to Correct [Cure] The four [types of] Diseases. [Page 2] [blank page]. [Page 3] The first day¹ it is in the head, the second day in the forehead, the third day in the nose, the fourth day in the face, the fifth day in the stomach [*boh*], the sixth day in the belly [*phdai*], the seventh day all over the body. These were women’s pulses. The first day the pulse is

No. 6, 2004 រោង ៦ គ.ស. ២០០៤

in the head, the second day in the tongue, the third day the pulse is in the nails, the fourth day, the pulse [Page 4]^{ka} is in the belly in the whole body, the fifth day the pulse is in the arms, the sixth day the pulse is in the male genitals,² the seventh day the pulse is in the sole of the foot. These were the names of men's pulses. {The *ācārya*-s³ declare: the divinities call these pulses the "guardian pulses," each of us should remember it, we ought to be aware of it. Otherwise, on those days our body will experience [Page 5] diverse ailments: edema, indigestion, all kinds of extremely severe diseases. A doctor should be aware, should be called for to prescribe a laxative. When this doctor treats you, he must avoid touching the circulation [point] of pulses at the navel [and] the belly. If he prescribes a laxative according to this pulse, a complication will occur and there will be no healing. It will be like taking some poison, [Page 6]^{kha} and a complete ingestion will lead to death [or] an extremely severe and harmful disease. On the three specific days: Thursday, Monday and Tuesday, medicine should be taken to adjust the fire element to these ailments. You can balance the fire element to the disease only on these three days, and it will be efficient. [Page 7] The symptoms will be alleviated, there will be no more danger. The discussion on the pulses ends here.} ⁴ As for medicines for *mreñ dām* [skin ulcers]: take female and male *satv sa ka*.⁵ Take only dead ones. Take the feathers of their wings and tails, their skin and their bones, burn them and then stew them with sesame oil. Mix with loris,⁶ put them close to the birds' dead bodies. Take [Page 8]^{sa} one portion of *trasak' ph-ar*⁷ juice, one portion of water with sugar, one portion of ginger juice. Mix them and drink them in order to be cured. Medicine for vessels and blood disorders [*dās' sarsai*]: take one portion of *kdamb* bark [prob. *Mitragyna brunonis* or *M. javanica*],⁸ one of *krasāññ* bark⁹ [*Feroniella lucida*], one of *thkūv* bark [*Anthocephalus cadamba*], one of *jruoy* [*Casearia grewiaefolia*], in equal proportions, seven grains of *mrec* [*Piper nigrum* – pepper], one bulb of *khdiū*.¹⁰ Pound finely, add to black sugar-cane juice, and drink to recover. Medicines for hernia, *prañit* [constipation], sharp pains, [Page 9] prolapsed uterus: take 1 [portion of] *bnau* bark [*Aegle marmelos* – Malabar orange], 1 [portion of] *jruoy* [*Casearia grewiaefolia*], 1 [portion of] *krāy* [*Xylopiā vielana* or *X. pierrei*], 1 [portion of] *pañgau* [*Amoora montana* or *Aglaiā* sp.], 1 [portion of] garlic peel, 1 [portion of] *pī sanliū* [*Arytera littoralis*],¹¹ the 2 [varieties of] *citr mūl bhloēñ* [*Plumbago zeylanica*],¹² the 2 [varieties of] ginger,¹³ the 2 [varieties of] *raññēñ* [*Alpinia galanga* – galangas], *phlae cān'* [fruits of *Illicium anisatum*] and *phkā cān'* [fruits of *Diospyros decandra*], *kravāñ* [*Amomum kravanh*¹⁴ – cardamom], *krako* [*Amomum elephantorum*], 1 portion of *sañkae bhloēñ* bark [*Premna latifolia*], 1 [portion of] *spūv* grass root [*Imperata cylindrica* or *Saccharum spicatum*] growing on the top of a termite mound, [Page 10]^{sha} 1 [portion of] *jhoe bhloēñ* bark [*Maba thorelii*]. Pound with *mrec* [*Piper nigrum* – pepper] and garlic. Mix with honey. Bury in unhusked rice for 3 days, and drink in order to be cured. Here is the medicine for *ṭampau brāy* [active ulcer], *ṭampau nā* [yaws], all kinds of ulcers: take 1 [portion of] *āñkol* root with its bark [*Garcinia lanessani*], 1 [portion of] *pañgau* root [*Amoora montana* or *Aglaiā* sp.], 1 [portion of] *kañjoe pāy ṭac* root [*Capparis micracantha*], boil in water until it reduces to one third and drink in order to be cured. Medicine for [Page 11] *añtoek* [splenomegaly], *dāc* [ascitis] and *hal'* [bloated stomach]: take 1 [portion of] *pañgau* root and bark [*Amoora montana* or *Aglaiā* sp.], 7 copper coins, boil them and drink in order to be cured. Medicine for hernia: take *sañron* fruit [*Sterculia parviflora*], green *bnau* fruit [*Aegle marmelos* – golden apple], *mrec* [*Piper nigrum* – pepper], boil and drink in order to be cured. Medicine for *pragrīv* [cerebral palsy]: take one garlic bulb, 1 [portion of] *mrec* [*Piper nigrum* – pepper], roast until it is scorched, pound finely, mix with lard, and smear in order to be cured.

[Page 12]^{nia} Medecine for hemorrhoids: one [portion of] *thnām cin* ["Chinese medecine"],¹⁵ 1 [portion of] *ājriū*,¹⁶ 1 [portion of] *stuk stur* [*Walsura villosa*], 1 [portion of] *buk chmā* [*Pavetta indica* var. *indica*], 1 [portion of] *lambān'* [*Aglaonema tenuipes*], 7 cloves of garlic, one pinch of *mrec* [*Piper nigrum* – pepper]. All these medecines must have the same portions. Boil in a new pot and drink the potion. Refrain from bathing on the seventh day [Saturday] as a taboo. Here is the medecine for leprosy ulcers: take 2 *pād*-s [1 *pād* = 9.375 grams or around 0.33 oz] of *dāl'* [*Amorphophallus harmandi*], 1 *tamliū* [1 *tamliū* = 37.5 gr. or around 1.3 oz] of the 2 varieties of *ktāt*,¹⁷ [Page 13] 1 *pād* of *brah ankol*,¹⁸ 1 *pād* of *banlai* [*Zingiber purpureum*], 1 *pād* of *āc(m) chbiū* root [*Typhonium trilobatum*], 1 *pād* of *bhāggī* [?],¹⁹ 1 *pād* of *khdīū sambār* [?],²⁰ 1 *pād* of *ambīl* root [*Tamarindus indica* – tamarind], 1 *pād* of *kanṭiēn* [*Sphenoclea zeylanica* – goose-weed], 1 *pād* of *dhmā* [*Acacia caesia*], 1 *tamliū* of *sampuor* root,²¹ 1 *tamliū* of *citr māl bhloēn* [*Plumbago zeylanica*], white *jīr*,²² black *jīr*, yellow *jīr*, red *jīr*,²³ take 3 *pād*-s of each of these 5 [sic] kinds of *jīr*, 2 *tamliū*-s of *kravān* [*Amomum kravanh* – cardamom], [Page 14]^{cca} 4 *tamliū*-s of *phkā cān'* [fruits of *Diospyros decandra*]. All these ingredients must be in equal portions, pulverize them and soak in 5 *nāl*-s²⁴ of honey. Bury in unhusked rice on the seventh day [i.e. Saturday] before drinking. This medecine called *sandhar mahārāj* [pleasant emperor], eliminates all kinds of diseases, the 100 categories of small and big diseases, the 100 categories of ulcers [*rs iūn*], the 100 categories of leprosy, the 5 categories of stinking ulcers, the 5 categories of stinking ulcers [sic] [Page 15] of the mouth or the throat, the 5 categories of hemorrhoids, the 5 categories of vulvar varices, the 5 categories of bleeding hemorrhoids, the 5 categories of cachectic hemorrhoids/varices causing shivering. If a women is pregnant, she should not drink it at all. If it is for a monk, it should be mixed with black sugarcane juice and it can be ingested. Here is the medecine for severed umbilical cord, [Page 16]^{chha} or for itching ulcers, tears, skin, red eyes, bad eyesight: take 1 [portion of] *braliū* flower [*Nymphaea lotus*], 1 [portion of] *nuon srī* flower [*Erismanthus sinensis*], 1 [portion of] *mliḥ* flower [*Jasminum sambac* – Arabian jasmine], 1 [portion of] *dāl'* stump [*Amorphophallus* sp. or *Tacca pinnatifida*]. Weigh them in equal portions. Pound finely. Mold into pills and expose to the sun until it dries. Grate into lime juice, smear in order to be cured. Here is the medecine for cerebral palsy: take one [portion of] *kravān* root [*Amomum kravanh* – cardamom], [Page 17] 1 [portion of] *phtau* root [rattan],²⁵ 1 [portion of] *joēn cāp* root [*Dasyaschalon lomentaceum*], one [portion of] *rabāk'* root [*Calamus salicifolius*], 1 [portion of] *samkuñ* root,²⁶ 1 [portion of] *bhlū pāt* root [*Dillenia hookeri*], 1 [portion of] *buk chmā* root [*Pavetta indica* var. *indica*], 1 [portion of] *cañkūt tmāt* root [?], 1 [portion of] *kañjoe pāy tāc* root [*Capparis micracantha*], 1 [portion of] *jīr līn lākt* root,²⁷ 1 [portion of] *laen baen* vine,²⁸ 1 [portion of] *jrai kriū* [root?] [*Ficus benjamina*], 1 [portion of] *paññoē k-ae* [root?] [*Helixanthera longispicata*], 1 [portion of] *valli mās* [*Cassytha filiformis*], 1 [portion of] *stuk stur* [*Walsura villosa*], 1 [portion of] *valli aem* [*Albizia myriophylla*], 1 [portion of] *aṅgañ'* vine [*Entada scandens*]. When drinking these plants, [Page 18]^{jia} do not take any water. Medecine for *gagrīv khyal'* ["wind palsy"]: take 1 [portion of] *laen baen* vine, 1 [portion of] *bralau ambae*,²⁹ 1 [portion of] *dambūn tai khā* [?],³⁰ 1 [portion of] the 2 [varieties of] *ṅap'* [*Sauropus androgynus*], 1 [portion of] *brīn dham* vine,³¹ 1 [portion of] *toem dhanā'* [*Pterocarpus indicus*], 1 [portion of] *ṭak bāy*.³² Boil and drink in order to be cured. Laxative for *gagrīv khyal'* ["wind palsy"]: take 1 [portion of] *prapheñ*,³³ 1 [portion of] *slāp dā* [*Commelina salicifolia*], 1 [portion of] *ājān* [*Garuga Pierrei*], [Page 19] the 2 [varieties of] *ramṭeñ* [*Alpinia galanga* – galanga], the 2 [varieties of] *khñī* [*Zingiber officinale* – ginger], 1 [portion of] *banlai* [*Zingiber purpureum*], 1 portion of *kravān jrūk* [*Cyperus rotundus*], 1 [portion of] *kañjoe pāy tāc*

No. 6, 2004 លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤

[*Capparis micracantha*], 1 [portion of] *krasāṃṇi* bark [*Ferroniella lucida*], 1 [portion of] *khdiṭṭ* sa [garlic]. You can pound them with rice water, alcohol, or *krūc soec* juice [*Citrus hystrix*]. Drink it. Here is the medicine for ulcers, tumors, cerebral palsy, asthma, constipation, chest pain: take 1 [portion of] *laen baen* vine, [Page 20] ³⁴ *pañhēr khmūr* or *ktāṃṇi pāy* [*Guioa cambodiana*], 1 [portion of] *jrai kriṭṭ* [*Ficus benjamina*], 1 [portion of] *preñ* vine [*Derris laotica*],³⁵ 1 [portion of] *laṃbas*' root [*Connarus semidecandrus*], 1 [portion of] *buk chmā jruk* [?],³⁶ 1 portion of *aṅgā pusp* [*Millingtonia hortensis*], 1 [portion of] *dramūn sek* [*Gelonium multiflorum* or *Suregada multiflorum*], 1 [portion of] *braḥ bnau* root [*Terminalia triptera*], 1 [portion of] *jhoe aem* [*Albizia myriophylla*], 1 [portion of] *stuk stur* bark [*Walsura villosa*], 1 [portion of] *khjāy* [*Boesenbergia rotunda*],³⁷ 1 [portion of] *phḍi* [*Amaranthus blutum*],³⁸ 1 [portion of] *mraḥ* root [*Momordica charantia* – bitter melon], 1 [portion of] *aṃbau brai*³⁹ root, 1 [portion of] *kanloñ* root [?], [Page 21] 1 [portion of] *danlīn ṭaṃrī*,⁴⁰ 1 [portion of] *khlaeñ barn* root [*Bauhinia pulla*], 1 [portion of] *prapheñ* root, 1 [portion of] *ūjān* root [*Garuga Pierrei*], 1 [portion of] *ūjriṭṭ* bark, 1 [portion of] *raṃṭeñ* [*Alpinia galanga* – galanga], 1 [portion of] *thnāṃ cin*, one [portion of] *jaek* [iron], 1 [portion of] *saṃṇa* [lead]. Boil these ingredients and drink or bathe in it. Extract *līa* oil [*Sesamum orientale* – sesame], and massage in order to be cured. Medicine for gonorrhoea: take 1 [portion of] *valli yāv* root [*Strychnos axillaris*], 1 [portion of] *sraṃā* bark [*Terminalia chebula*], [Page 22] ⁴¹ 1 [portion of] *raṃbāt' jrūk* [?], 1 [portion of] *janlās* [*Erioglossum rubiginosum*], 1 [portion of] *raluos* bark [*Erythrina orientalis*], 1 [portion of] *aṅtāt go* root [*Achyranthes bidentata*], 1 [portion of] *krāṃṇi ṭī sa* [?], 1 [portion of] *aṅtāt samudr* [cuttlefish bone], 1 [portion of] garlic, 1 [portion of] *thkūv* [*Anthrocephalus cadamba*], 1 [portion of] *mrec* [*Piper nigrum* – pepper], 1 [portion of] *khdiṭṭ kraham* [*Allium ascalonicum* – shallot]. Pound and drink with fermented sticky rice water in order to be cured. Laxative for gonorrhoea: take 1 [portion of] *jhoe khmau* [*Diospyros odoratissima* var. *oblonga*], 1 [portion of] *mrec* [*Piper nigrum* – pepper], [Page 23] 1 [portion of] of ashes, 1 [portion of] *aṅkol* [*Garcinia lanessani*], boil in water and reduce to one third. If you suffer from incontinence [*nom rahās nās*'], take this antilaxative: 1 [portion of] *prayaṅgu* root [*Panicum italicum*], 1 [portion of] *krapau* bark [*Hydoncarpus anthelminthica*],⁴¹ 1 [portion of] *añcāñ* root [*Gmelina asiatica*]. Their weights must be equal. Boil in water and reduce to one third, and drink. Here is the medicine for abscess in the loins [*pūs cuñ camlak*], take [Page 24] ⁴² 1 [portion of] *cār* bark [*Butea monosperma*], 1 [portion of] *bhnaṃ bhnaeñ* [*Hymnocardia wallichii*], 1 [portion of] *preñ* vine [*Derris laotica*], 1 [portion of] *braḥ ramīet* [?],⁴² grate into rice water, and smear ... [?]. Medicine for chest wall abscess: take 1 [portion of] *bhlāṃṇi* root [*Glycosmis pentaphylla*], 1 [portion of] *krāṃṇi ṭī sa* [?]. Take also the leaves and grate into *līa khmau* oil [black sesame oil], and then smear in order to be cured. This medicine for abscesses is efficient. [Page 25] Let us speak of the process of *hūṭ* [asthma] of which there are 7 categories: *hūṭkhlā* [tiger asthma], *hūṭmān*' [chicken asthma], *hūṭchmā* [cat asthma], *hūṭsvā* [monkey asthma], *hūṭaṅtoek* [tortoise asthma], *hūṭaṃrī* [elephant asthma], *hūṭbabae* [goat asthma]. Cat asthma and monkey asthma cannot be cured at all. Once they are over, there is death. They are [Page 26] ⁴³ called congenital asthma. For the 5 [categories of] asthma which can be cured: for tiger asthma, take 1 [portion of] *braḥ kruñ khmau* [?],⁴³ 1 [portion of] *paṅtūl bejr* [*Tinospora crispa*], 1 portion of *citr mūl bhloeñ* [*Plumbago zeylanica*], 1 [portion of] *kravāñ jrūk* [*Cyperus rotundus*], 1 [portion of] *khdiṭṭ* stems,⁴⁴ 1 [portion of] *bnau* fruits [*Aegle marmelos* – Malabar orange], 1 [portion of] *toem dāl*' [*Amorphophallus harmandii*], 1 [portion of] *khñī bhloeñ*,⁴⁵ 1 [portion of] *mrec* [*Piper nigrum* – pepper], 1 [portion of] *ṭī plī* [*Piper retrofractum* – long pepper]. All in same portions, pound them, mix

with honey, [Page 27] drink in order to be cured. For asthma which is mistaken for cough, i.e. chicken asthma: take 8 [portions of] *citr māl bhloēn* [*Plumbago zeylanica*], 4 [portions of] *kamlāṃṃn ktuoc* [?],⁴⁶ 1 [portion of] *kamlāṃṃn tī plī*,⁴⁷ 1 [portion of] *mrec* [*Piper nigrum* – pepper]. Ground them all together. Mold into pills, and swallow to get cured. For tortoise asthma, take 1 [portion of] *kandī* [*Chenopodium hybridum*], 1 [portion of] *paṅgī*,⁴⁸ 1 [portion of] *mamān* [*Cleome gynandra* – cat whiskers], 1 [portion of] tamarind leaves, [Page 28]⁴⁹ 1 [portion of] *sampuor* leaves,⁴⁹ 1 [portion of] *phdī*.⁵⁰ Pound finely in equal portions, and drink to get cured. For elephant asthma, take gravel the size of rice grains, mix with lemon juice. Put in a copper bowl and expose to the sun. Drink in the evening. For hemoptysis mix *raṅga* [*Garcinia hanburyi* – gamboge] with *cek dik*.⁵¹ Swallow. Also efficient for constipation. [Page 29] To achieve success, if you take [these] medicines, you should know about their poisons.⁵² On Sunday at dawn (*brik*), it is in the trunk. In the morning (*beñ banlī*) it is in the roots. At noon (*thñai tran*'), it is in the leaves. At dusk (*ras̄tel*), it is in the bark. On Monday at dawn it is in the heartwood, at noon in the leaves, in the morning in the roots, in the evening (*lñāc*) in the bark. On Tuesday at dawn it is in the leaves, [Page 30]⁵³ in the morning in the bark, at noon in the trunk, in the evening in the roots. On Wednesday at dawn in the roots, in the morning in the leaves, at noon in the bark, at dusk in the heart. On Thursday at dawn in the heart, in the morning in the leaves, at noon in the roots, at dusk in the bark. On Friday at dawn in the leaves, in the morning in the roots and the bark, [Page 31] at noon in the bark, at dusk in the trunk. On Saturday at dawn in the roots, in the morning in the trunk, at noon in the bark, at dusk in the heart. [Page 32]⁵⁴ [blank page].

Notes

* The authors would like to express their deep gratitude to Ms Jacqueline Filliozat for her invaluable help in our search for Khmer medical manuscripts.

1. Traditionally Sunday is the first day of the week, which consists of seven days as in the West.
2. According to the *VK* (*Vacanānukram Khmaer* – Khmer Dictionary), the word *liū* refers only to quadruped male genital organs.
3. Teacher; master of religious ceremonies; practitioner of traditional rituals and healer.
4. The part in braces is in verse in the original version.
5. Probably a kind of egret: *Egretta garzetta*?
6. According to Menaut (1930: 24-25), very small quantities of powder made from calcination of cobra heads and of *sat lognhi* (*rañi*) or loris - *Nycticebe tartigrade* (Menaut); *Nycticebus coucang* or *N. pygmaeus* (Headley *et al.* 1997: 994) – can be added to vegetal components. Khmer housewives also know how to use large red ants (*an̄kran*), mollusks, leeches, spider's nests (*sam̄puk bñ bñ*), wasp's nests (*chkae n̄āṃṃn*) (see Crochet 2000: 22).
7. Kind of small cucumber.
8. Headley *et al.* (1997: 91). According to Dy Phon (2000), there are four varieties of *kdamb*: *kdamb dik* or *Nauclea officinalis*, *kdamb dik* (*dham*) or *Mitragyna speciosa*, *kdamb gok* or *Cephalantus angustifolius*, and *kdamb des* or *Leucaena leucocephala*.
9. There are three varieties of *krasāṃṃn*: *Feroniella lucida* much used in culinary preparations, itself divided into two varieties: *krasāṃṃn s̄yphlae* and *krasāṃṃn bul*; *krasāṃṃn dāp* or *Peperomia pellucida*; and *krasāṃṃn dam̄ham* or *Polygonum odoratum*.
10. *Khditū* is a generic term for onions, garlic, leeks, and related vegetables.
11. According to Dy Phon (2000: 25), *Allophylus serrulatus* has two names in Khmer: *Tai rahāt*' or *pī sanlīk*. According to Martin (1971: 88), *Ṭoem* [tree] *ṭai rahāt*' is *Allophylus serrulatus*, and *Ṭoem pī sanlīk* is *Arytera littoralis*.
12. Headley *et al.* (2000: 250) say that it is a kind of small medicinal shrub with red or white flowers.

No. 6, 2004 លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤

13. According to Menaut (1930: 74), Khmer *grū*-s (traditional healers) often associate *khñi diĕ* (variety of white ginger) with *khñi bhloen* (red variety).
14. Written *Amomum Krervanh* by Dy Phon (2000: 31), but spelling rectified by Martin (1971: 20).
15. Menaut (1930: 117) says that it is *moem thnām cin*, literally “Chinese medicine tuber,” a kind of tuber imported from China.
16. Headley *et al.* (1997: 1642) say that it is a kind of medium-sized tree. Its bark is very fibrous and was formerly used to make a coarse type of paper.
17. *Arum indicum* for Headley *et al.* (1997: 88). According to Dy Phon (2000: 655), there is *ktāt* or *Colocasia esculenta* var. *antiquorum*, and *ktāt horā* or *Alocasia macrorrhiza*.
18. According to Headley *et al.* (1997: 871), it is a kind of tuber used as a spice and to make a yellow dye.
19. We could not find any plant called *bhāggī* or *bhātī* (as “g” and “t” have the same shape in the manuscript). Perhaps it should be read *bhañgī*, a k. of small tree with medicinal bark.
20. Perhaps it should be understood as 1 *pād* of *khdiĕ* (garlic) and 1 *pād* of *sambār* either a tree: *Artocarpus nitidus* subsp. *lingnaensis*, or a vine: *Bauhinia harmsiana*.
21. There are three kinds of *sampuor*: *sampuor kak’* or *Albizia myriophylla*, *sampuor mās* or *Acacia farnesiana*, and *sampuor sa* or *Cahormion umbellatum*. Dy Phon (2000: 4) says that young leaves of *Acacia farnesiana* are applied as poultices on wounded parts. Headley *et al.* (1997: 1345) give *Acacia concina* for *sampuor*, and also give the name of another variety: *sampuor des* or *sampuor prāk’* for a kind of shrub with small leaves, white flowers and edible fruits.
22. *Jīr* is a generic name for many small herbaceous plants including certain mints, basil, and chervil. According to Headley *et al.* (1997: 331), *jīr sa* or white *jīr*, is a kind of mint.
23. *Teñ* is a borrowing from Thai meaning “red” in Thai.
24. One *nāl* equals approximately 600 g. or around 21 oz.
25. There are several varieties, many belonging to the *Calamus* family.
26. Headley *et al.* (1997: 1335) say that it is a kind of tree. The leaves can be used to prepare a dye for silk.
27. Headley *et al.* (1997: 332) give the name *jīr līn lākt* for *Ocimum gratissimum* or *Asarum virginicum* which has granular fruits that swell up when placed in water. The water may then be drunk as a beverage.
28. We could not find its scientific name.
29. According to Headley *et al.* (1997: 752), it is a kind of vine having a tough stem. The young shoots are edible.
30. Perhaps it should be understood as 1 [portion of] *dambūn* (*Croton joufra*), and 1 [portion of] *īai khlē* (*Gardenia angkorienensis*).
31. *Brñi* is a generic term for trees of the *Syzygium* family, but we could not find it as the name of a vine. *Brñi dham* is *Syzygium tinctorium*, a tree, 20-25 m tall.
32. According to Headley *et al.* (1997: 375), it is a kind of large vine.
33. K. of bush with flowers growing out of the leaves (Headley *et al.* 1997: 740). Lewitz and Rollet (1973: 147) give *prapheñ jhmol* (male *prapheñ*) and *prapheñ nī* (female *prapheñ*), both *Phyllanthus*.
34. K. of spiny vine with edible leaves (Headley *et al.* 1997: 618).
35. Headley *et al.* (1997: 861) give the spelling *valli breñ*, but in the manuscript it is spelt *vārr praen* or *vārr preñ*. Lewitz and Rollet (1973: 137) give the spelling *valli preñ*. The spelling *praen* has been sometimes corrected into *preñ* on the original manuscript. *Valli preñ* means lit. “oil vine.”
36. Maybe to understood as *buk chmā jrak’* “pickled *buk chmā* (*Pavetta indica* var. *indica*).”
37. Dy Phon (2000: 97). For Headley *et al.* (1997: 141), *Boesenbergia rotunda* is *khjāy brai*, and *khjāy* is *Alpinia galanga*.
38. Or perhaps *phdi* (Zingiber zerumbet)?
39. K. of reed (Headley *et al.* 1997: 1596).
40. Or perhaps just: *danlīn*, a k. of large tough vine often used in place of a rope.
41. It is probably *krapau phlāe dham* (lit. *krapau* with big fruits), and not simply *krapau* (*Hydnocarpus annamensis*). The latter is used to make coal, whereas the former is used in the treatment of leprosy and other dermatosis, against tuberculosis, and as a vermifuge, and whose bark would be effective against incontinence. See Dy Phon (2000: 352).

42. Literally “sacred turmeric.” *Ramiet* is *Curcuma longa*, but we do not know what *brah ramiet* is.
43. Martin (1971: 62) and Headley *et al.* (1997: 863) give an approaching name: *brah kruñ nī* (*Stephania hermandifolia*) which is a kind of medicinal vine. *Khmau* means “black,” and *nī* “female.”
44. See note 10.
45. K. of very hot ginger.
46. *Kamlāṃṇī* means “strength,” and *ktuoc* is “manioc (*Manihot esculenta*),” but we do not understand the real meaning because of the first word.
47. Same problem of comprehension as in the preceding note.
48. According to Headley *et al.* (1997: 614), *toem paṅgī* is a kind of tuberous medicinal plant.
49. See note 21.
50. See note 38.
51. Variety of banana.
52. The primary meaning of the Khmer term *biḥ*– from Sanskrit *viṣa* “poison, venom, bane, anything actively pernicious” – is “poison.” However this may simply represent a metaphoric term for either “side-effects” or “pharmacologic action” of the remedies.

References

- Ang, Chouléan, « Apports indiens à la médecine traditionnelle khmère. Considérations préliminaires », *Journal of the European Ayurvedic Society*. Vol. 2, Reinbeik, 1992, pp. 101-114.
- Au, Chhieng, *Catalogue du fonds khmer*, Paris, Imprimerie Nationale, 1953.
- Bareau, A., « Quelques ermitages et centres de méditation bouddhiques au Cambodge », *BEFEO*, 56, 1969, pp. 11-56.
- Bechetti, Catherine, « Une ancienne tradition de manuscrits au Cambodge », in *Recherches nouvelles sur le Cambodge*, Bizot F (éd.), Paris, EFEO, 1994, pp. 47-61.
- Bernon (de), Olivier, “About Khmer monasteries: Organization and symbolism”, in *The Buddhist monastery*, Pierre Pichard & François Lagirarde (éds), Paris, EFEO, 2003, pp. 209-218.
- Bizot, François, *Le Figuier à cinq branches: recherche sur le bouddhisme khmer*, Paris, EFEO, 1976.
- Bizot, François, *Le Chemin de Lankā*, Paris, EFEO, 1992.
- Brun, V., T. Schumacher, *Traditional herbal medicine in Northern Thailand*, Bangkok, White Lotus, 1994.
- Chan-Ok, *Contribution à l'étude de la thérapeutique traditionnelle au pays khmer*, Paris, thèse pour le doctorat de médecine (unpublished), 1955.
- Chhem, R.K. « Les doctrines médicales khmères : Nosologie et méthodes diagnostiques », *Siksācagr*, Center for Khmer Studies, Siem Reap, 3, 2001, pp 12-15.
- Chandler, David, “The duties of the corps of royal scribes: An undated Khmer manuscript from the colonial era”, in *Facing the Cambodian past: Selected essays 1971-1994*, Chandler D., Chiang Mai, Silkworms Books, 1996.
- Crochet, Soizick, « L'invisible guérison. Notes d'ethnomédecine en milieu rural au Cambodge », *Aséanie*, 5, juin 2000, pp. 13-40.
- Dy Phon, Pauline, *Dictionary of Plants used in Cambodia*, Phnom Penh, 2000.
- Filliozat, Jean, « Le *Kumāratantra* de Rāvaṇa et les textes parallèles indien, tibétain, chinois, cambodgien et arabe », Paris, *Les Cahiers de la Société Asiatique* IV, 1937.
- Golomb, L. “The curer as cultural intermediary in Southern Thailand”, *Soc Sci Med*, 18, 2, 1984, pp. 111-115.
- Guy, J., *Palm-leaf and paper: Illustrated manuscripts of India and Southeast Asia*, Melbourne, National Gallery of Victoria, 1982.
- Groslier, Georges, *Recherche sur les Cambodgiens d'après les textes et les monuments depuis les premiers siècles de notre ère*, Paris, Challamel, 1921.
- Headley, R.K., Rath Chim and Ok Soeum, *Modern Cambodian-English Dictionary*, Kensington (Maryland), 1997.
- Ieng Say, *Me Kāby. Cpāp' kpuon pañrien taen kāby [Metrics. Treatise teaching how to compose in verse]*, (in Khmer) Phnom Penh, Pannakear Mey Sok, 1966.
- Jacob, Judith M., *The Traditional Literature of Cambodia: A Preliminary Guide*, Oxford University Press, 1996.

អំពីនាគ^៦ ១ ខ្សែ ក្រោមចំណងជើងថា « លះក្បួនបញ្ជូនថ្នាំបំបាត់រោគភ្នំ ៤ »

ដោយ ឆៃម គាត រិទ្ធី
សាស្ត្រាចារ្យវិទ្យាបាល និង នវិទ្យា សាកលវិទ្យាល័យអុន្តរវិយោខាធិលីច ក្រុងឡណូន (កាណាដា)
និង ម៉ែស្ត្រ ប៊ុន អង់តូញ
គ្រូសន្និសីទ វិទ្យាស្ថានជាតិនៃភាសានិងអារ្យធម៌នៃបូព៌ាប្រទេស ក្រុងប៉ារីស (ប្រទេសបារាំង)

៦ កំណត់សម្គាល់របស់អ្នកនិពន្ធព្រះ "រាន" ជាសាស្ត្រា (សាស្ត្រា) ស្ថិតិវិទ្យាខ្នាតតូចជាងសាស្ត្រាស្ថិតិវិទ្យាធំ ។

លោក ឡឺវ៉ា ជាអ្នកមុនគេ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយអត្ថបទពេទ្យបុរាណខ្មែរ ចារលើសាស្ត្រា
ស្ថិតិវិទ្យាទាំងឡាយ ហើយបានធ្វើការសិក្សា អំពីវិជ្ជាពេទ្យបុរាណខ្មែរនេះ (ឡឺវ៉ា ១៨៧៤-១៨៧៥) ។
ការសិក្សាទាំងនេះ ប្រកបដោយសារៈសំខាន់ណាស់ និង មានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់ទៅលើអ្នកស្រាវ
ជ្រាវជំនាន់ក្រោយៗ ។ ក្រោយមក មានមនុស្សដទៃទៀតខ្លះ ដូចជាទ្រង់ នរោត្តម បុទ្ធរាសី
(១៩២៧) ដែលបានទ្រង់លិខិតនិក្ខេបបទថ្នាំបំបាត់រោគភ្នំ ស្តីពីការវិវត្តនៃវិជ្ជាពេទ្យខ្មែរ, លោក
ហ្វីលីប៊ែរហ្សាត (១៩៣៧) ដែលបានសរសេរសៀវភៅមួយអំពីក្បួនកុមារតន្ត្រី, លោក អាំង ដូលាន
(១៩៧២) ដែលបានសរសេរអត្ថបទមួយ ជាសេចក្តីផ្តើមអំពីឥទ្ធិពលនៃវិជ្ជាពេទ្យឥណ្ឌាទៅលើប្រព័ន្ធ
ពេទ្យខ្មែរ, និងលោក រស់ រិសុទ្ធ (១៩៧៥) ដែលបានសរសេរនិក្ខេបបទបញ្ចប់បញ្ហាប្រឹក្សាស្តីពីវិជ្ជា
ពេទ្យបុរាណ ។ នៅក្នុងអត្ថបទនេះ យើងខ្ញុំខំលើកយកខ្លឹមសាររបស់វានិមួយខ្សែដែលបានរក្សានូវ
សភាពដ៏ល្អ ដែលយើងខ្ញុំបានប្រទះឃើញក្នុងបណ្ណសារដ្ឋាននៃសាលាបារាំងសេសចុងបូព៌ាប្រទេស
ក្រុងប៉ារីស គឺសាស្ត្រាលេខ ៧៨ ។ ខ្លឹមសារនៃសាស្ត្រានេះទាក់ទងទៅនឹងវិជ្ជាពេទ្យបុរាណរបស់ខ្មែរ
ដូចដែលយើងខ្ញុំនឹងអធិប្បាយខាងក្រោមនេះ ។ យើងខ្ញុំបានជ្រើសរើសវានេះ ពីព្រោះមានទាំង
ការវិនិច្ឆ័យលក្ខណៈរោគ ទាំងការព្យាបាលរោគ គឺថា មានការពិនិត្យមើលដ៏ពិចារនិងឱ្យវិធីផ្សំថ្នាំ ។
ដើម្បីធ្វើការវិភាគនេះ យើងខ្ញុំបានប្រៀបធៀបអត្ថបទនិងប្រព័ន្ធវិជ្ជាពេទ្យបុរាណខ្មែរជាមួយនឹង
អត្ថបទដែលមាននៅប្រទេសដទៃទៀតនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (ឡាវ ១៩៨៨: ១៤៧) ។ ការវិភាគ
នៅក្នុងបរិបទនៃអាស៊ីអាគ្នេយ៍នេះ មានសារៈសំខាន់ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណអំពីឥទ្ធិពលរបស់ឥណ្ឌា
ទៅលើវិធីកែរោគនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងរបៀបដែលចំណេះដឹងអំពីវិជ្ជាពេទ្យបុរាណបានផ្ទេរមកដល់
សម័យបច្ចុប្បន្ន ។

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

ក្បួនតម្រូវវិជ្ជាពេទ្យបុរាណខ្មែរ

ខ្មែរសម័យបុរាណធ្លាប់ចារអក្សរនៅលើផែនថ្ម លោហៈ សាត្រា ក្រាំង ឥដ្ឋ ឥដ្ឋ ឥដ្ឋ (សាក់) ឬឥដ្ឋ កម្រៃផ្ទៃណាស់នៅលើឥដ្ឋសត្វ ទោះបីជាលោក ដីវ តាកាន់ បានសរសេរទុកថា « លិខិតធម្មតា និងអត្ថបទទាំងអស់ ដូចជាឯកសារផ្លូវការជាដើមសុទ្ធតែសរសេរលើឥដ្ឋសត្វប្រើស រមាំង ឬ ឥដ្ឋសត្វដទៃទៀត ដែលគេយកមកហាលស្ងួតលាបពណ៌ខ្មៅ » (ប៊ែលីយ៉ូត ១៩៥១: ២០-២១, លី ធាម តេជ ១៩៧៣: ៣៨) ។ គេចារសាត្រាស្លឹករឹតលើសន្លឹក ដែលធ្វើពីស្លឹកទ្រាំង ។ ក្រៅពីសាត្រា ក៏ មានក្រាំង ដែលធ្វើពីសំបកមន ឬ សំបកស្នាយ ។ សាត្រានិងក្រាំង (ហ្គ្រីស៍លីយើរ ១៩២១: ២) ដែលមានខ្លឹមសារសំខាន់ដូចជាក្បួន ហៅ គម្ពីរ (លី រូអុន ១៩៦៧: ១០៧) ។

អក្សរសិល្ប៍ខ្មែរចែកជាបីចំណុច (អូ ឈឿន ១៩៥៣: VIII-X) ។ ទី ១ គឺទេសន៍ ដែលស្តីពីព្រះ ពុទ្ធរាជ ។ ទី ២ គឺ ឈ្មួញ ដែលជារឿងប្រលោមលោកតែងជាពាក្យកាព្យ ដែលអ្នកសូត្រ សូត្រដើម្បីឲ្យអ្នកស្តាប់កម្សាន្តចិត្តសប្បាយរីករាយ ។ ក្នុងរឿងឈ្មួញ មានប្រើពាក្យពេចន៍ពីរោះ ពីសា ប្រកបដោយន័យជ្រៅជ្រះ ស្តីពីជាតិទាំងឡាយ ឬ ពីរឿងរាមកេរ្តិ៍ ។ ទី ៣ គឺ ក្បួន ដែល ជាអត្ថបទបច្ចេកទេសស្តីពីវិជ្ជាពេទ្យ រឺធីផ្សំថ្នាំ ហោរាសាស្ត្រ ច្បាប់ក្រម ពន្យារវតារ តាមមន្តអាគម ព្យាករណ៍ ឬ ការបិទយាយីពីខ្មោចព្រាយបិសាច ។

គេរក្សាទុកសាត្រាខ្មែរក្នុងហិបឈើ ដែលខុកម្រក្សណ៍ពណ៌ខ្មៅឬក្រហម រចនានិងទឹកមាសទៀត ផង ។ ហិបនីមួយៗ អាចមានសាត្រាជាងមួយរយខ្សែ (ប៉ារី ១៩០១: ១២) ។ ហិបទាំងនេះ គេទុក ក្នុងហោត្រៃនៅតាមវត្ត (ដី ប៊ែណុំន ២០០៣: ២១៧) ។ ពុំមាននរណាបានធ្វើការសិក្សាយ៉ាងល្អិត អំពីហោត្រៃនៅប្រទេសកម្ពុជា តែរបៀបសាងហោត្រៃក៏ដូចគ្នានឹងប្រទេសថៃ ហើយតាមលោក ធាតា សុទ្ធិធម្ម (២០០៣: ១១៩) ជាសំណង់ធ្វើពីឈើ ដែលអាចមានដំបូលច្រើនថ្នាក់ សង់នៅ កណ្តាលស្រះ ដើម្បីការពារកុំឲ្យកណ្តៀរស្លឹកម្លឹកសាត្រា ។ នៅក្នុងករណីខ្លះ ហោត្រៃ ក៏សម្រាប់ លោកសង្ឃនិងសិស្សរបស់លោកមកកង់នៅ (ប៉ារី ១៩៦៩: ៣៨) ។

ក្នុងចំណោមសាត្រាខ្មែរដែលតម្កល់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យជាតិនៅប៉ារីស លោក អូ ឈឿន (១៩៥១) បានប្រទះឃើញនូវក្បួនតម្រូវកែរោគជាច្រើន ហើយភាគច្រើនស្តីអំពីរធីផ្សំថ្នាំ ។ មានសាត្រា ៥ ខ្សែ ដែលស្តីពីទ្រឹស្តីនិងរបៀបវិនិច្ឆ័យដ៏ពចរ ក្រោមចំណងជើងថា ក្បួនដ៏ពចរ គឺសាត្រាលេខ ១០៨, លេខ ១២៥-៣, លេខ ១២៧-១ និងលេខ ១៦៨ អា-៣ ។ សាត្រាទាំងនេះរាយរាប់ពីចំណុច ដ៏ពចរទាំងឡាយ កន្លែងដ៏ពចរស្ថិតនៅក្នុងរាងកាយតាមថ្ងៃទាំងអស់ក្នុងសប្តាហ៍ និងរបៀបប្រើដ៏ព ចរក្នុងការវិនិច្ឆ័យរោគ និងការព្យាករណ៍វិវត្តនៃជម្ងឺ ។ នៅសាលាបារាំងសិស្សបច្ចុប្បន្នប្រទេសទី ក្រុងប៉ារីស មានក្បួនវិជ្ជាពេទ្យចំនួនតិចជាង គឺ មានសាត្រាលេខ ៩៧ លេខ ៩៨ លេខ ៣១០ និងលេខ ៣៨១ ។ នៅក្នុងចំណោមនេះ សាត្រាលេខ ៩៧ មានសារៈសំខាន់ណាស់ ជាអត្ថបទខ្លី មួយស្តីពីកុមារតន្ត្រី គឺរបៀបកែរោគក្មេងៗ ដែលត្រូវខ្មោចបៀតបៀន (អាំង ដូលាន ១៩៩២) ។ សាត្រានេះជាគន្លឹះមួយនិងជាកស្តុតាងដ៏ជាក់លាក់បំផុតថា ទ្រឹស្តីវិជ្ជាពេទ្យបុរាណឥណ្ឌា បានបញ្ចូល

ក្នុងវិជ្ជាពេទ្យខ្មែរ ។ ចំណែកឯឥទ្ធិពលរបស់ក្បួនតម្រាពេទ្យចិន វាពិបាកនឹងរកកស្កតាណាស់ ព្រោះយើងខ្លះឯកសារសរសេរ ។ ជាចុងក្រោយមក ការផ្លាស់ទីតាំងរបស់ប្រជាជនទាំងឡាយ និង ជំនួញដូរដីសកម្មក្នុងជ្រោយឥណ្ឌូចិន ក៏គង់តែនាំឲ្យការប្រតិបត្តិក្នុងវិស័យពេទ្យ មានការយក ទៅយកមករវាងទំនៀមទម្លាប់កែរោគក្នុងប្រទេសនីមួយៗ នៃជ្រោយឥណ្ឌូចិននេះ (វ៉ាន់អេស្ត័រីក ១៩៨៨: ៧៥៥) ។

គេបានទុកអត្ថបទវិជ្ជាពេទ្យនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ដូចជា “ប្រកបនៃគតិបណ្ឌិតមិនចេះប្រែប្រួល” ដូច្នោះ គេពុំសូវបានវាយសេចក្តីនៃសាត្រាទាំងនេះ (ម៉ាកកូឡេយ៍ ១៩៨៨: ៧៨០) ។ សេចក្តីក្នុង សាត្រាទាំងនេះ ហាក់បីដូចជាសេចក្តីសន្លេបនៃវិធីផ្សំថ្នាំ របៀប“សៀវភៅធ្វើម្ហូប” (ម៉ាកកូឡេយ៍ ១៩៨៨: ៧៨១) ។ តែការសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត គឺថា គេទុកសាត្រាបុរាណដូចជាវត្ថុសក្តិសិទ្ធិជាទី សក្ការបូជា ។ ទេវតាមួយអង្គជានិមិត្តរូបនៃខ្លឹមសារក្នុងសាត្រាទាំងឡាយនេះ ។ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជាសម័យបុរាណ រូបព្រះពោធិសត្វប្រជ្ជាបារមិតាតែឆ្លែតែកាន់គម្ពីរ ១ ក្នុងព្រះហស្តស្តាំ (ហ្គេ ១៩៨២: ១១, យុន សារមន ២០០២: ៤៥ និង ៥២) ។ ក្នុងប្រទេសខ្មែរក៏ដូចជាក្នុងប្រទេសឯ ទៀតនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ដែរ គេចាត់ទុកផ្នែកទាំងឡាយនៃសាត្រាកែរោគ ដូចជារូបរបស់ភ្នំអក្សរទាំង ឡាយ សួរសម្លេងនៃអក្សរនោះ ពាក្យពេចន៍ សម្ភារៈសម្រាប់ចារ និងទឹកខ្មៅជាដើម ថា មាន អំណាចអាចព្យាបាលរោគបាន (ម៉ាកកូឡេយ៍ ១៩៨៨: ៧៨១) ។ អក្សរមូលរបស់ខ្មែរ គេក៏ចាត់ទុក ថា មានបុព្វានុភាពខ្លាំងជាងពិធីឱមាមាមដែលមានប្រើអក្សរផ្សេងពីអក្សរខ្មែរក្នុងជ្រោយឥណ្ឌូចិន (ហ្គេឡូប៍ ១៩៨២: ១១២) ។ គេបានចារចម្លងក្បួនតម្រាពេទ្យបុរាណតៗ គ្នា ។ អ្នកចារចម្លងខ្លះជាព្រះ សង្ឃ ខ្លះទៀតជាគ្រូស្នងដែលរស់នៅក្នុងវត្តអារាមឬក្បែរវត្តអារាម ។ នៅប្រទេសកម្ពុជា ក៏ដូចជា នៅប្រទេសដទៃទៀត ការចារចម្លងគម្ពីរសាត្រា ជាការធ្វើឲ្យអ្នកចារបានកុសលផលបុណ្យ (ឡាបារី ២០០១: ២៥) ។ សព្វថ្ងៃនេះ គេបានតម្កល់ទុកសាត្រាជាច្រើនក្នុងបណ្ណាល័យក្នុងប្រទេសកម្ពុជានិង ក្រៅប្រទេសកម្ពុជា ។ គេបានយកមូលនិធិសាត្រាខ្មែរក្រុងភ្នំពេញទៅរក្សាទុកនៅសារមន្ទីរមនុស្ស នៅក្រុងប៉ារីស ឬ នៅសមាគមអាស៊ីក្រុងប៉ារីស (យើង ហុកឌី ២០០៣) ។ មានសាត្រាពេទ្យបុរាណ ខ្មែរដទៃទៀត ដែលគេបានយកទៅរក្សាទុកនៅបណ្ណាល័យជាតិនៅក្រុងបាធិកក ហើយនៅក្នុងនេះ មានមួយចំនួនដែលគេបានបកប្រែជាភាសាសៀម (មីល្លូលីន ១៩៨៧: ១៦) ។ សាត្រាឯទៀតបាន បាត់ទៅលុះអវសាន ដោយសារគេយកទៅដុតជាមួយក្លារមឈូសពេលបូជាសព ឬ គេបានកប់ក្នុង ចេតិយ ឬគេបានចោលទុកក្នុងកន្លែងណាមួយក្នុងវត្តដោយគ្មានការថែទាំ (ប៊ីហ្សូត ១៩៧៦: III) ។

តម្រាប់ក្បួនថ្នាំកែរោគទាំង ៤

សាត្រាលេខ ៩៨ ដែលយើងខ្ញុំបានជ្រើសរើសយកមកសិក្សានេះ គឺដោយហេតុថា មានទាំងវិធីផ្សំ ថ្នាំ ទាំងវិធីវិនិច្ឆ័យដ៏ពចរ ។ មានចំណងជើងថា **នេះភ្នំរាបបញ្ចូលម្ល៉ាមតែរោគឆ្នាំ ៤** (នេះ តម្រាប់ក្បួនថ្នាំកែរោគទាំង ៤) ។ ពាក្យថា តម្រាប់ជាពាក្យខ្មែរក្លាយមកពីភិរិយាសព្វថ្ងៃ ត្រាប់ ។

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

ក្នុងភាសាសៀម ពាក្យថា តម្រាប់ មានន័យដូចគ្នានឹងពាក្យថា តម្រា ។ អត្ថបទនេះ មុខតែផ្អែកលើ ទ្រឹស្តីនៃធាតុទាំង ៤ (ឆែម គាត រីទី ២០០១) ។ សាត្រាលេខ ៧៨ នេះ ជាវាន គឺជាសាត្រាស្លឹក វិតមួយយ៉ាង ខ្នាតតូច ដែលត្រូវខ្មែរច្រើនតែប្រើ ។ ខ្សែលេខ ៧៨ នេះ មាន ១៦ សន្លឹក ទទឹង ៥,៤ ស.ម. បណ្តោយ ១៧,២ ស.ម. ។ សន្លឹកនីមួយៗ ចារទាំងសងខាង លើកលែងតែសន្លឹកទី ១ ដែលមានចារតែម្ខាង គឺមានចារចំណងជើង និងសន្លឹកទី ១៥ ដែលមានចារតែអក្សរ ណ ជា អក្ខរ ។ សន្លឹកទី ១៦ គ្មានចារអ្វីទាំងអស់ ។ ទំព័រនីមួយៗ មានចារអក្សរ ៥ បន្ទាត់ លើកលែងតែ ទំព័រចុងក្រោយបង្អស់ដែលមានតែ ៣ បន្ទាត់ ។ អក្សរចារ គឺ អក្សរមូល ។ តែតួអក្សរខ្លះ សរសេរវែងអក្សរជ្រៀង ដូចជាតួអក្សរ រ និងរដើង ន ជាដើម ដែលសរសេរជារូបអក្សរជ្រៀង វិញ ។ តាមទម្លាប់ មានចារអក្ខរតែលើខ្នងសន្លឹក (គឺលើទំព័រទី ២ នៃសន្លឹកនីមួយៗ) ។ អក្ខរនេះ ជាអក្សរតាមលំដាប់ព្យញ្ជនៈ ក ខ គ ឃ ដល់ ណ ។ អក្ខរារិទ្ធី គឺជាអក្ខរារិទ្ធីដែលគេប្រើនៅ ចុងសតវត្សរ៍ទី ១៧ និងដើម ស.វ. ទី ២០ ។ ព្យញ្ជនៈ ត សម្រាប់កត់ទាំងអក្សរ ត ទាំងអក្សរ ដ ។ តួ គ និង តួ ត មានរូបដូចគ្នា អាចច្រឡំបាន ។ តួ ង និង តួ ដ ក៏មានរូបដូចគ្នាដែរ ។ ស្រៈសរសេរយ៉ាងមិនហ្មត់ចត់សោះឡើយ ។ អក្ខរារិទ្ធីពាក្យទាំងឡាយ មិនទៀងទាត់សោះ ។ តាម ទម្លាប់នៅជំនាន់នោះ ជើងព្យញ្ជនៈច្រើនសម្រាប់កត់តួព្យញ្ជនៈប្រកប ។

វានខ្សែនេះអាចបែងចែកជាផ្នែកៗ បាន ។ ការណ៍ក្លរូប គ្មានផ្នែកមួយណា ដែលមានការ ពាក់ព័ន្ធនឹងចំណងជើង ។ ដូចសាត្រាឥណ្ឌាដែរ របៀបរៀបរៀងអត្ថបទពុំមានលំដាប់លំដោយសម ហេតុសមផល ។ គេបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការពាក់ព័ន្ធរវាងលោកធាតុ សរីរៈ និងដម្លី ព្រមទាំង ព្យាករណ៍ពីការវិវត្តនៃដម្លីទាំងឡាយ និងវិធីព្យាបាលដែរ (លើយើតារដ៍ ១៨៥៨: ៣៦) ។ ផ្នែកទី ១ មាន ៣ ទំព័រ ទាក់ទងនឹងជីពចរ យកជាវិធីវិនិច្ឆ័យរោគ ដោយមានការពិពណ៌នារូបរាងរូបរាងទេស និងរបៀបធ្វើតាមថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍ ។ ក្នុងផ្នែកទី ១ នេះ មានឃ្លាមួយចំនួនតែងជាបទកាកគតិ គឺចាប់ ពីទំព័រទី ៤ បន្ទាត់ទី ៣ « ចាប់ចរនេះឯង អាចារីសំម្តែង » ដល់ទំព័រទី ៧ បន្ទាត់ទី ២ « ឥតមាន ទុកក្ស័រ ចាប់ចរនោះនៃ ចែងចម្រោះហោង » ។ ផ្នែកទី ២ មាន ១៧ ទំព័រ ស្តីពីរុក្ខជាតិយកមកផ្សំ ជាថ្នាំ, ស្តីពីការកែរោគរបស់ថ្នាំទាំងនេះ និងពីពេលវេលាសម្រាប់ប្រើថ្នាំទាំងនេះ ។ ផ្នែកក្រោយបង្អស់ រាយរាប់ពីរោគមួយ គឺ រោគហ៊ីត ។ របៀបរៀបរៀងអត្ថបទនេះ គ្មានភាគស្មើគ្នា ។ ការផ្សំឱសថ នីមួយៗ នៅតែ គ្នា ដោយគ្មានលំដាប់សមហេតុផល ។ ការផ្សំថ្នាំនីមួយៗ ជាកំណត់ហេតុ ដែលពុំ មានការពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការផ្សំថ្នាំដទៃទៀត ។ សម្រាប់វិធីផ្សំថ្នាំនីមួយៗ មានឱ្យឈ្មោះដម្លីឬសញ្ញា របស់ដម្លី រួចមានឱ្យឈ្មោះរបស់រុក្ខជាតិទាំងឡាយ និងរបៀបផ្សំនិងធ្វើថ្នាំ ហើយជាចុងក្រោយបំផុត គឺរបៀបយកថ្នាំនេះឱ្យជា (ផឹក, លេប, លាប ។ល។) ។ របៀបរៀបរាប់យ៉ាងនេះ ឃើញមានក្នុង បណ្តាប្រទេសអាស៊ីអាគ្នេយ៍ឯទៀតដែរ (ច្រើន និង ស្លឹម៉ាហ្គី ១៧៤៤: ៤៤) ។ នៅក្នុងក្បួនកែរោគ ទាំង ៤ នេះ គ្រឿងផ្សំភាគច្រើនជារុក្ខជាតិ ។ សត្វ ឬ វៃរលោហៈ យកមកធ្វើជាគ្រឿងផ្សំ មានតិច តួចនៅក្នុងក្បួននេះ ។

នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ថ្នាំសង្កូវធ្វើពីរុក្ខជាតិ មានតួនាទី ២ គឺ កែរោគ និង ធ្វើឲ្យសុខភាពនៅតែ
បរិច្ចណ៍ (វ៉ាន់អេស្ត្រីក ១៩៨៨: ៧៥១) ។

ដូចនៅក្នុងប្រទេសឯទៀតនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ដែរ ចំណេះដឹងអំពីវិជ្ជាពេទ្យបុរាណ ចម្លងទៅតាម
របៀបពីរយ៉ាង គឺពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ និងតាមរយៈឯកសារសរសេរ ។ ឯកសារសរសេរ គឺដូច
ជា «[សៀវភៅធ្វើម្ហូប ដែលធ្វើឲ្យចំណេះដឹងនេះ គ្មានបង្ហាញអ្វីពីគ្រូ ហើយធ្វើឲ្យឯកសារនេះមាន
លក្ខណៈជាទូទៅ]» ។ រីឯការផ្ទេរចំណេះដឹងពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ «[ជួយឲ្យសិស្សចង់ចេះយ៉ាង
ជ្រៅជ្រះ ដោយសិស្សចូលរួមក្នុងការផ្សំថ្នាំ]» (វ៉ាន់អេស្ត្រីក ១៩៨៨: ៧៥៧) ។

នៅតទៅនេះ យើងខ្ញុំសូមជូននូវក្បួននេះជាពីរយ៉ាង ។ ទី ១ គឺសរសេរតាមអក្ខរាវិរុទ្ធច្បាប់ដើម
ទាំងស្រុង តែយើងខ្ញុំបានចម្លងជាអក្ខរាវ្យៀន មិនមែនជាអក្ខរមូល ដើម្បីឲ្យងាយអាន ។ ទី ២
យើងខ្ញុំបានកត់អត្ថបទនេះ ដោយសរសេរតាមអក្ខរាវិរុទ្ធរបស់វចនានុក្រមខ្មែរនៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
បោះពុម្ពត្រាទី ៥ ព.ស. ២៥១១-២៥១២ គ.ស. ១៩៦៧-១៩៦៨ ។

អត្ថបទដើមដោយរក្សាទុកនូវអក្ខរាវិរុទ្ធដើម

[ទំព័រ ១] នេះភ្នំកំបក្បួន ថ្នាំមកែរោគទ្វី ៤ **[ទំព័រ ២]** **[ទំព័រ ១១]** **[ទំព័រ ៧ ១]** ៦១១- ថ្ងៃ ១
នៅក្បាល ថ្ងៃ ២ នៅថ្ងាស ថ្ងៃ ៣ នៅច្រ **[២]** ម៉ោះ ថ្ងៃ ៤ នៅមុក ៖ ថ្ងៃ ៥ នៅពោះ ថ្ងៃ ៦
[៣] នៅផ្លែ ថ្ងៃ ៧ នៅអ្សទ្វីខ្លួន ។ នេះចាប់ចរស្រ្យ **[៤]** ៦១១- ថ្ងៃ ១ ចាប់ចរនៅក្បាល ថ្ងៃ
២ ចាប់ចរនៅ **[៥]** អន្តាត ថ្ងៃ ៣ ចាប់ចរនៅក្រចក ថ្ងៃ ៤ ចាប់ចរ **[ទំព័រ ២]** **ក៍ ១]** នៅពោះ
សព្វសេច ថ្ងៃ ៥ ចាប់ចរនៅតែ ថ្ងៃ ៦ ចាប់ច **[២]** នៅលិន ថ្ងៃ ៧ ចាប់ចរ នៅប្តូរផ្លើង ។ នេះ
ឈ្មោះ **[៣]** ចាប់ចរច្រាស ។ ចាប់ចរ នេះឯង អាចារីសម្តែង **[៤]** ទ្វីសព្វទេវា ហៅចាប់ ចរធ្លាម
ឱ្យច្រាត្របត្តា **[៥]** សព្វនៃអាត្មា មុកគួរឱ្យតឹង ។ ប្តូរបសព្វថ្ងៃ កើត **[ទំព័រ ៥]** **១]** ក្បាធនីទេ ហើម
ហលូកន្ន័ង ដុំម្លើលើហធូន លុះ **[២]** ពុនផ្សិត ២ ប្រើពិត្យ ផងតឹង ឱ្យច្បាប់ន្នះ ។ **[៣]** បើហពិត្យ
ផងមើល ឱ្យ ចៀសតម្លើរ នៃចាប់ចរ **[៤]** នោះ ចាប់ចរនៅផ្លិត ពោះ បើហតិតបន្នះ ៖ **[៥]** លើហ
ចាប់ចរនោះ កើតទ្រព្យជា ស្នើហយកថ្នាំមព្យ **[ទំព័រ ៦]** **១ ១]** មកច្រកឱ្យស្យ ឱ្យខ្សែដុន្នា ដុំម្លើ
រឹងធូន លុនពុនក្តាត **[២]** ណា បង្កើតទោស្យា ៖ ខុសក្រែវិញហោង ។ **[៣]** ។ រឺថ្ងៃទ្វីប្យ
ប្រហស្សត័ ចន្ទអន្តាផង ប្រើហឱ្យដឹក **[៤]** ថ្នាំម បងខំមភ្លើងផង ៖ គ្នាត្បាតន្ន័ង ក្បាធនោះ **[៥]**
នៃ ។ ទោះអុចរោគក្តី តែថ្ងៃទ្វីប្យ នេះទេព្វប្រព័ **[ទំព័រ ៧]** **១]** ដុំម្លើស្រាកស្រាន ឥតមានទុកក្បែរ
ចាប់ចរនោះនៃ ៖ **[២]** ថែធម៌ម្លើរហោង ។ ។ ឯថ្នាំមម្រេញទាម ឱ្យ **[៣]** យកសត្វសរករញី
ឈ្មោះ ^(១) ឱ្យ យកតែតសាកឯង នោះ **[៤]** ឱ្យយករោមស្លាបកន្ទុយ ៖ តែស្បែកផ្តិត ឱ្យត្រូវចស្ន **[៥]**
នឹងប្រេងល្វរ ល្បាទនិងហពញី តាក់ទៀបតែសាក ឱ្យយក **[ទំព័រ ៨]** **គ ១]** ទឹកត្រសក្តីផ្តុវ ១ ទឹកស្ក ១
ទឹកឱ្យ ១ ផ្សំមឱ្យដឹកសះហោង **[២]** ។ ថ្នាំមទាំងសរសៃឈ្មោះ ឱ្យ យកសម្បកខ្ញុំម ១ សម្បក **[៣]**

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

ក្រសួង ១ សំបូកប្តូរ ១ សំ ប្តូកជ្រុយ ១ ឱ្យស្មើហោតា [៤] គ គ្នា ម្រេច ៧ ត្រាប័ខ្លឹម មើម ១ បុក
ឱ្យល្អិតតាក់ [៥] នឹងទឹកអំប្លៅខ្មៅឱ្យរឹងជាហោត ។ ឯថ្នាំមខ្លួនប័តិបុក [ទំព័រ ៧] ១ សៀតស្បូន
ស្រុតក្តី ឱ្យយកសំបូករៀង ១ ជ្រូង ១ សំ ៖ [២] ប្តូកក្រៀម ១ សំបូកបង្កាវ ១ សំបូកខ្លឹម ១ សំ
[៣] ប្តូកប្តូរស្រីក ១ ចិត្តមូលភ្លើងទ្វា ២ ឱ្យទ្វា ២ [៤] រំមួលទ្វា ២ ផ្ទៃចន្ទផ្កាច័ន្ទ ក្រវាញក្រកោ
សំបូក [៥] ស្រែរភ្លើង ១ បួសស្បូវតុះក្បាលតំបូក ១ សំបូក [ទំព័រ ១០] យ [១] ឈើភ្លើង ១ ឱ្យ
បុកតាក់ម្រេចខ្លឹម ល្បាងនឹងទឹកយុកបខ្ពង [២] ស្រូវ ៣ ថ្ងៃរឹងជាហោត ៖ ។ នេះថ្នាំមតំប្រាញតំ
[៣] ម្សៅវិញរតំប្រាញទ្វាធុង ឱ្យ យកបួសអង្កាល ១ ទ្វាសំ [៤] ប្តូកផង បួសបង្កាវ ១ បួសកន្តើរ
ប្បាតាច ១ [៥] យកមកស្នោទិក ៣ យកទិក ១ រឹងសះហោត ។ ថ្នាំម [ទំព័រ ១១] ១ អន្តិកទាច
ហល ឱ្យយកបង្កាវទ្វាបួសសំបូកផង ១ [២] ក្បាស្តាន ៧ ស្នោរិក សះហោត ។ ថ្នាំមខ្លួន [៣] ឱ្យ
យកផ្លែសំប្រោង ផ្លែហ រៀងខ្លឹម ម្រេច ស្នោរិក [៤] ជាហោត ។ ថ្នាំមប័ ត្រីវយកមើមខ្លឹម ១
ម្រេច [៥] ១ លើឱ្យខ្លាចបុកឱ្យល្អិត ល្បាងនឹងខ្លាច [៦] ជ្រូកលាបសះហោត [ទំព័រ ១២] ភ្នូ [១] ។
ថ្នាំមបួសតូង ថ្នាំមចិន ១ ឌីជ្រើរវា ១ សុកស្តោ ១ [៣] [៤] ពុកឆ្នាំ ១ លំម្អាន ១ ខ្លឹម ៧ កុំព្យែម្រេច
១ ចិប [៣] ឆ្កូវថ្នាំមនេះស្នោភាគគ្នា រកឆ្នាំងប្តូរស្នោឱ្យរឹង ១ [៤] ត្រណាមថ្ងៃ ៧ ពុំឱ្យគូតទិក លឿ
។ នេះនឹងសំប្តូរ [៥] ធុងថ្នាំមបួសតូងយុង ឱ្យយកទាល់ទុំមុនប្តូរ ២ ក្តាត ទ្វា [ទំព័រ ១៣] ១ ២ ទុំមុន
តំម្លឹង ១ ព្រះអង្កាលប្តូរ ១ ពុំនៃប្តូរ ១ បួសអង្កាល [២] ប្តូរ ១ ភាគីប្តូរ ១ ខ្លឹមសំ មពារប្តូរ ១ បួស
អំប្លិតប្តូរ [៣] ១ កន្សៀងប្តូរ ១ ធារប្តូរ ១ បួសសំបូរតំម្លឹង ១ [៤] ចិត្តមូលភ្លើងតំម្លឹង ១ ផ្លឹសរដ្ឋីខ្មៅ
ផ្លឹលើងផ្លឹតែង [៥] ផ្លឹទ្វា ៥ នេះទុំមុនប្តូរ ៣ នីម្បូ ២ ក្រវាញតំម្លឹង ២ [ទំព័រ ១៤] ច្នូ [១] ផ្កាច័ន្ទ
តំម្លឹង ២ ថ្នាំមនេះស្នោភាគគ្នា ធ្វើហាជាងត្រាម [២] នៅទិកយុំមុំមុន ៥ នាល កបក្តុងស្រូវថ្ងៃ
៧ ទេព ៖ [៣] យកមករឹង ។ ថ្នាំមនេះ ឈ្មោះសន្ទមហារាជ្ជបំប្បាត [៤] សារពេហក្បាដី តូចទ្វា
១០០ ជុំពួក បួសតូង ១០០ ជុំពួក [៥] យុំង ១០០ ជុំពួក បួសតូងស្នូយ ៥ ជុំពួក បួសតូងស្នូយ [ទំព័រ
១៥] ១ ពីមាត់ពីករ ៥ ជុំពួក បួសតូងដុះ ៥ ជុំពួក បួសតូងរុំ [២] ហោក ៥ ជុំពួក បួស តូងចេញ
ឈ្មា ៥ ជុំពួក [៣] បួសតូងស្នមតុះលើធុញរ ៥ ជុំពួកឯថ្នាំមនេះបេហស្រ្សី [៤] មានផ្នែកឱ្យរឹងលឿ
ថ្នាំ បេហព្រះសំប្តូរ ឱ្យល្បាងនឹងទិ [៥] កអំប្លៅខ្មៅរឹងបានហោត ។ នេះថ្នាំមតេចនៅកន្ទុយលិន [ទំព័រ
១៦] ៧ [១] ក្តី បួសតូងរម្យក្តីចេញទិកក្តី ទ្វាស្បែកក្តីក្តី [២] ក្រហមផ្លុំធុតក្តី ឱ្យយក ផ្កា
ប្រលិត ១ ផ្កាន្ទនស្រ្សី [៣] ១ ផ្កាម្លិះ ១ គុលទាល ១ ប្តូរស្នោភាគបុកឱ្យល្អិត [៤] សូនជាគុលីកា
ហាលថ្ងៃឱ្យ ស្ងួតតុះនឹងទឹកក្រូចឆ្នាំ ៖ [៥] លាបសះហោត ។ នេះថ្នាំមប័ត្រីវឱ្យយកបួសក្រវាញ ១
[ទំព័រ ១៧] ១ បួសផ្កាវ ១ បួសផ្លើងចាប់ ១ បួសល្អាក់ ១ បួសសំកុដ ១ [២] បួសភ្នូរ ១ បួសពុក
ឆ្នាំ ១ បួសចង្កូតគ្នាត ១ ប្បូ [៣] កន្តើប្បាតាច ១ បួស លើលក ១ វាលែនវែន [៤] ១ ជ្រូក្រិម
១ បញ្ជីហ ក្តែក ១ វាម្យ ១ សុក [៥] ស្តោរ ១ វាវែម ១ វាវល្អិត ១ កាលរឹកតិម [ទំព័រ ១៨]
ផ្ល [១] នោះឱ្យអតទិក ។ ថ្នាំមត័ត្រីវឱ្យឱ្យយកវាលែនវែន [២] ន ១ ប្រលៅអំប្លិត ១ ទុំពួងតែ
ខ្លាឆ្មា ១ ៖ [៣] ធុងថ្នាំ ១ វាវព្រីង ទ្វា ១ តិមផ្កុដ ១ ៖ [៤] តកព្យា ១ ស្នោរិក សះហោត ។

ប្តាំមបន្ត៖ [៥] គ្រឹះខ្យល យកប្រដិញ ១ ស្វាបទ្ធា ១ ឌីដា ១ [ទំព័រ ១៧] [១] រំតេនទ្វា ២ ឌីដា ២
 ពុន្ទ ១ ក្រវាញជ្រូក ១ [២] កន្តិបាតាច ១ សំ ម្សកក្រស្នា ១ ខ្លឹមសរ ១ [៣] បុកនីនទិកប្រា
 ទិកក្រូច សេចក៍បាន ផិកហោង [៤] ។ នេះប្តាំមតម្បោរពកក្តិយ គ្រឹះហេតហតក្តិទុល ក្តិ [៥]
 ឈើហាតិមទ្រូងក្តិ ឌីដា ឌីដា ១ បេត្តិ [ទំព័រ ២០] ឈ [១] ខ្នាតក្តិ ក្តិ ឌីដា ១ បុស ១
 ក្រឹម ១ វារប្រេង ១ បុស [២] លំពាស ១ ពុកឆ្នាំជ្រូក ១ អង្កាបុស ១ បុស [៣] ត្រម្ពងសឹក ១ បុស
 ព្រះព្រៅ ១ ឈើហាច ^(៤) [៤] ១ សំម្សកស្កកស្កា ១ ខ្សៀ ១ ផ្ទី ១ បុសម្រះ [៥] ១ លៅលំពៃ ១
 បុសអំម្លៅព្រៃ ១ បុសកន្តាន ១ [ទំព័រ ២១] [១] បុសទុន្តិធីតារី ១ បុសខ្នែងពារ ១ បុសប្រដិញ ១ [២]
 បុសឌីដា ១ សំម្សក ឌីដា ១ រំតេន ១ [៣] ប្តាំមចិន ១ តែក ១ សំណរ ១ ប្តាំមនេះស្វា [៤] ផិក
 គូត ។ ស្វប្រេងល្ង លាបរិតសះហោង ។ [៥] ឯប្តាំមប្រមែស ឌីដា ឌីដា ១ បុស ១ សំម្សកស្រម
 ១ [ទំព័រ ២២] ញ [១] រំពាតជ្រូក ១ ដុន្តស ១ សំម្សករលួស ១ បុស [២] អន្តាតគោ ១ ក្រាតិធី សរ
 ១ អន្តាតស្រមុត ១ [៣] ខ្លឹមសរ ១ ប្តី ១ ៖ ម្រេច ១ ខ្លឹមក្រហម ១ ៖ [៤] យកមកបុកផិកនៅទិក
 ត្រៃបំជាហោង ។ ប្តាំម [៥] បន្តិប្រមែសនោះ ឌីដា ឌីដា ១ ម្រេច ១ [ទំព័រ ២៣] [១] ផែ
 ១ អង្កាម ១ ស្វាទិក ៣ យកទិក ១ បេ [២] នោមរហ្សណ្ស ឌីដា ឌីដា ១ យកប្តាំមយតនោះ បុស [៣]
 ប្រយង ១ សំម្សកក្រដៅ ១ បុសអន្តាញ ១ [៤] ទុម្ពនស្និត្តា ឌីដា ឌីដា ១ យកទិក ៣ យកទិក ១ [៥]
 ឌីដា ១ ឌីដា ១ ។ នេះប្តាំមបុសចុនចម្នក ឌីដា ឌីដា ១ [ទំព័រ ២៤] ផ្ក [១] សំម្សកច្នា ១ ក្តិមក្តិ ១ វារ
 ប្រេង ១ ព្រះម្សេ [២] ត ១ គុះនិទិកប្រា លាបកើតជាមុកហោង ៖ [៣] ។ ប្តាំមបុសកុនតិមទ្រូង
 ៖ ឌីដា ឌីដា ១ ៖ [៤] បុសត្រាត្យសរ ១ ៖ យកស្និកផងគុះនិទិកប្រេង [៥] រំតេនឌីដាឌីដាឌីដា
 នីនសះហោង ឯប្តាំមបុសផុត ។ [ទំព័រ ២៥] [១] ។ នេះនិទិស្រតិធីម្រហេត មាន ៧ ដុំពួកហៅហេត
 ខ្លា ១ [២] ហេតមាត្រ ១ ហេតឆ្នាំ ១ ហេតស្វា ១ ហិ [៣] តអន្តិក ១ ហេត តិរិ ១ ហេតព័ពៃ ១
 [៤] ។ ឯហេត ឆ្នាំ ១ ស្វា ១ ហេតទ្វាព័ពៃនេះ មើល [៥] ពុំជាល្បិ បេហាហាហ្សតែនតែនីនស្វាប
 ហោង នេះ [ទំព័រ ២៦] ផ្ក [១] ហៅហេតកុម្មិត ។ ឯហេតឌីដាមើលនោះ ៥ ហេត [២] ខ្លា ឌីដា ឌីដា
 ព្រះក្រុង ខ្លា ១ បន្តិលពេជ្ជ ១ [៣] ចិតមូលភ្លើង ១ ក្រ វាញជ្រូក ១ ទងខ្លឹម ១ [៤] ផែព្រៅ ១
 តិមទាល ១ ឌីដា ១ ម្រេច ១ តិដី [៥] ១ ទ្វាសនេះស្និកាគបុកផងគ្នា ល្បនិទិកយ៉ម [ទំព័រ
 ២៧] [១] ផិកសះហោង ។ ឯហេតច្រលំមនីនក្តិកនោះហៅហេត [២] តមាត្រ យកចិតត្រមូលភ្លើង ៨
 កំល្យក្តិ [៣] ៤ ឌីដា ២ កំល្យា តិដី ១ ម្រេច ១ បុក [៤] ផងគ្នាស្និកជាគុណិការលេបសះ
 ហោង ។ ឯហេត [៥] អន្តិកឌីដា ១ បង្កី ១ មមាញ ១ ស្និកអម្ពិល [ទំព័រ ២៨] ឌ [១] ១ ស្និក
 សំម្សរ ១ ផ្ទី ១ បុកឌីដាស្និកាគស្វាផិក [២] សះហោង ។ ឯហេត តិរិឌីដាឌីដាឌីដា ១ បុសបុនគ្រាប់
 [៣] ប្រាណនិទិកក្រូចឆ្នាំ ៖ តាកនិទិផ្តិលស្នាន ៖ [៤] ហាលថ្ងៃលុះល្ងាចឌីដាឌីដា ។ ក្តិកក្តិក
 [៥] ឈាម ឌីដា ឌីដា ១ បុកទិកលេប ទុលក៍ត្រូវហោ ។ [ទំព័រ ២៩] [១] ។ សិទ្ធិកាំទោះនិទិ
 យកប្តាំម ឌីដា ឌីដា ១ ។ ឯថ្ងៃអាទិត្យព្រឹកនូវ តិម ពេញពុទ្ធិហន្ត [៣] បុស ថ្ងៃត្រង
 នូវសន្តិ ក រំសៀលនូវសំម្សក [៤] ។ ថ្ងៃចន្ទ ព្រឹកនូវខ្លឹម ត្រងនូវសន្តិ ពេញពុទ្ធិ [៥] នូវប្ប

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

ល្ងាចនូវសំប្បក ។ ថ្ងៃ អគ្គិយ ព្រឹកនូវសន្ធិក [ទំព័រ ៣០] ៣ [១] ពេញពុទ្ធនូវសំប្បក ត្រងនូវតើម
ល្ងាចនូវបុស ។ ថ្ងៃ [២] ពុទ្ធ ព្រឹកនូវបុស ពេញ ពុទ្ធនូវសន្ធិក ត្រងនូវ [៣] សំប្បក រសៀលនូវ
ខ្លឹម ។ ថ្ងៃព្រះហរ ព្រឹកនូវខ្លឹម [៤] ពេញពុទ្ធនូវសន្ធិក ត្រង នូវបុស រសៀលនូវសំប្បក [៥] ។
ថ្ងៃសុក្ខ ព្រឹកនូវសន្ធិក ពេញពុទ្ធនូវបុសនិងសំប្បក ៖ [ទំព័រ ៣១] [១] ត្រងនូវសំប្បក រសៀលនូវ
តើម ។ ថ្ងៃ សៅ ព្រឹក [២] នូវបុស ពេញពុទ្ធនូវតើម ត្រងនូវសំប្បក ៖ [៣] រសៀលនូវខ្លឹម
។ ១៖— [ទំព័រ ៣២] ណ

សរសេរតាមអក្ខរាវិរុទ្ធនៃរចនានុក្រមខ្មែររបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

(គ.ស. ១៩៦៧-១៩៦៨)

[ទំព័រ ១] នេះតម្រាប់ក្បួនថ្នាំកែរោគទាំង ៤ [ទំព័រ ២] [ទំព័រ ១១១] [ទំព័រ ៣] [១] ៦១១៖— ថ្ងៃ ១
នៅក្បាល ថ្ងៃ ២ នៅថ្ងាស ថ្ងៃ ៣ នៅច្រ- [២] មុះ ថ្ងៃ ៤ នៅមុខ ថ្ងៃ ៥ នៅពោះ ថ្ងៃ ៦ [៣]
នៅផ្នែ ថ្ងៃ ៧^(៥) នៅអស់ទាំងខ្លួន នេះដីពចរស្រី ។ [៤] ថ្ងៃ ១ ដីពចរនៅក្បាល ថ្ងៃ ២ ដីពចរ
នៅ [៥] អណ្តាត ថ្ងៃ ៣ ដីពចរនៅក្រចក ថ្ងៃ ៤ ដីពចរ [ទំព័រ ៤] ក [១] នៅពោះសព្វសាច់ ថ្ងៃ
៥ ដីពចរនៅដៃ ថ្ងៃ ៦ ដីពចរ [២] នៅលើន^(៦) ថ្ងៃ ៧ ដីពចរនៅបាតដើង នេះឈ្មោះ [៣] ដីព
ចរប្រុស ។

ដីពចរនេះឯង	អាចារ្យសម្តែង [៤]	ទាំងសព្វទេវា
ហៅដីពចរឆ្នាំ	ឲ្យចាំគ្រប់គ្នា [៥]	សព្វនៃអាត្មា
	មុខគួរឲ្យដឹង ។	
ប្បុរបសព្វថ្ងៃ	កើត [ទំព័រ ៥] [១] ព្យាដីទីនៃ	ហើមហល់កន្ទង់ ^(៧)
ដម្ងីរីធីត្វន់	លុះ [២] ពន់ផ្សិតៗ	ប្រើពេទ្យផងដឹង
	ឲ្យថ្នាំ ^(៨) បញ្ចុះ ។ [៣]	
បើពេទ្យផងមើល	ឲ្យចៀសដំណើរ	នៃដីពចរ [៤] នោះ
ដីពចរនៅផ្និត ពោះ ^(៩)	បើគិតបញ្ចុះ [៥]	លើដីពចរនោះ
	កើតទោសពុំជា ។	
ស្នើយកថ្នាំពិស [ទំព័រ ៦] ១ [១]	មកច្រកឲ្យឥស ^(១០)	ឲ្យក្រយីជន្មា
ដម្ងីរីធីត្វន់	លន់ពន់ក្តាត់ [២] ណា	បង្កើតទោសា
	ខុសក្រែវិញហោង ។	
[៣] រីថ្ងៃទាំងបី	ប្រហស្សតី	ចន្ទអគ្គិយផង
ប្រើឲ្យផឹក [៤] ថ្នាំ	បង្កើតផង	តាមដាយកន្ទង់
	ព្យាដីនោះ [៥] នៃ ។	

ទោះអុជរោគក្តី	តែថ្ងៃទាំងបី	នេះទើបប្រពៃ
[ទំព័រ ៧] ១ ដមីស្រាកស្រាន្ត	ឥតមានទុក្ខក៏យ	ដីពាហនោះនៃ [២]
	ចែងចប់ម៉្លោះហោង ។	

ឯថ្នាំម្រេញទាម ឲ្យ **[៣]** យកសត្វស-កញ្ជីឈ្មោល ឲ្យយកតែតែសាកឯង នោះ **[៤]** ឲ្យយករោម
ស្លាបកន្ទុយ ស្បែកក្តី ឲ្យដុតរួចស្ន **[៥]** នឹងប្រេងល្ង លាយនឹងរញ្ជី ^(១១) ដាក់ទៀបតែសាក ឲ្យយក
[ទំព័រ ៨] គ ១ ទឹកត្រសក់ផ្កា ១ ទឹកស្ករ ១ ទឹកខ្នី ១ ផ្សំឲ្យផឹកសេះហោង ។ **[២]** ថ្នាំទាស់សរសៃ
ឈាម ឲ្យយកសំបកក្នុង ១ សំបក **[៣]** ក្រសាំង ១ សំបកប្លូរ ១ សំបកជ្រួយ ១ ឲ្យស្នើភាគ **[៤]** គ្នា
ម្រេច ៧ គ្រាប់ ខ្លឹមមើម ១ បុកឲ្យល្អិតដាក់ **[៥]** នឹងទឹកអំពៅខ្មៅ ឲ្យផឹកជាហោង ។ ឯថ្នាំក្លន
ប្រដិតបុក **[ទំព័រ ៩] ១** សៀតស្បូវស្រុតក្តី ឲ្យយកសំបកពៅ ១ ជ្រួយ ១ **[២]** សំបកក្រាយ ១
សំបកបង្កាវ ១ សំបកខ្លឹម ១ **[៣]** សំបកប័សន្លឹក ១ ចិត្រមូលភ្លើងទាំង ២ ខ្នីទាំង ២ **[៤]** រម្ពងទាំង
២ ផ្លែចន្ទ ផ្លាចន្ទ ក្រវាញ ក្រកោ សំបក **[៥]** សន្លឹកភ្លើង ១ បុសស្បូវដុះក្បាលដំបូក ១ សំបក
[ទំព័រ ១០] យ ១ ឈើភ្លើង ១ ឲ្យបុកដាក់ម្រេច ខ្លឹម លាយនឹងទឹកឃ្មុំកប្តុក **[២]** ស្រូវ ៣ ថ្ងៃ ផឹក
ជាហោង ។ នេះថ្នាំដំបៅព្រាយ **[៣]** ដំបៅឆា ដំបៅទាំងពួង ឲ្យយកបុសអង្កាល ១ ទាំង **[៤]**
សំបកផង បុសបង្កាវ ១ បុសកញ្ជីបាយដាច ១ **[៥]** យកមកស្មារទឹក ៣ យកទឹក ១ ផឹកសេះ
ហោង ។ ថ្នាំ **[ទំព័រ ១១] ១** អណ្តើកទាចហាល ឲ្យយកបង្កាវទាំងបុសសំបកផង ១ **[២]** កាសស្កាន់ ៧
ស្មារផឹកសេះហោង ។ ថ្នាំក្លន **[៣]** ឲ្យយកផ្លែសំរោង ផ្លែព្រីងខ្នី ម្រេច ស្មារផឹក **[៤]** ជាហោង ។
ថ្នាំប្រគ្រើរ យកមើមខ្លឹម ១ ម្រេច **[៥]** ១ លីងឲ្យខ្លាច បុកឲ្យល្អិត លាយនឹងខ្លាញ់ថ្លែក លាបសេះ
ហោង ។ **[ទំព័រ ១២] គ ១** ថ្នាំបុសដូង ថ្នាំចិន ១ រលូងជ្រើង ១ ស្តុកស្តុរ ១ **[២]** ពុកឆ្មា ១ លំពាន់
១ ខ្លឹម ៧ កំពឹស ម្រេច ១ ចីប **[៣]** ឥសថ្នាំទាំងនេះស្នើភាគគ្នា រកឆ្នាំងថ្មីស្មារឲ្យផឹក ១ **[៤]**
ត្រណមថ្ងៃ ៧ ពុំឲ្យគូតទឹកឡើយ ។ នេះនឹងសម្តែង **[៥]** ថ្នាំបុសដូងយូង ឲ្យយកទាល់ទម្ងន់បាទ ២
ក្តាតទាំង **[ទំព័រ ១៣] ១** ២ ទម្ងន់តម្លឹង ១ ព្រះអង្កាលបាទ ១ ពន្លឺបាទ ១ បុសអាចម៍ភ្លើស **[២]**
បាទ ១ ភាគី ^(១២) បាទ ១ ខ្លឹមសំព័របាទ ១ ^(១៣) បុសអម្ពិលបាទ **[៣]** ១ កណ្តៀងបាទ ១ ឆ្មាបាទ
១ បុសសំបូរតម្លឹង ១ **[៤]** ចិត្រមូលភ្លើងតម្លឹង ១ ដីរស ដីរខ្មៅ ដីរលឿង ដីរដែង **[៥]** ដីរទាំង
៥ ^(១៤) នេះទម្ងន់បាទ ៣ នីមួយៗ ក្រវាញតម្លឹង ២ **[ទំព័រ ១៤] ច ១** ផ្កាច័ន្ទតម្លឹង ២ ថ្នាំទាំងនេះ
ស្នើភាគ ធ្វើជាផងត្រាំ **[២]** នូវទឹកឃ្មុំទម្ងន់ ៥ នាល កប្តុកស្រូវថ្ងៃ ៧ ទើប **[៣]** យកមកផឹក ។
ថ្នាំនេះ ឈ្មោះសន្ធរមហារាជបំបាត់ **[៤]** សារពើព្យាជីតូចធំ ១០០ ជំពូក បុសដូង ១០០ ជំពូក **[៥]**
យូង ១០០ ជំពូក បុសដូងស្តុយ ៥ ជំពូក បុសដូងស្តុយ **[ទំព័រ ១៥] ១** ពីមាត់ពីក ៥ ជំពូក បុសដូង
ដុះ ៥ ជំពូក បុសដូងរំ- **[២]** ហោក ៥ ជំពូក បុសដូងចេញឈាម ៥ ជំពូក **[៣]** បុសដូងស្តុមដុះ
ឡើងញាំ ៥ ជំពូក ឯថ្នាំនេះបើស្រី **[៤]** មានផ្ទៃកុំឲ្យផឹកឡើយ ថាបើព្រះសង្ឃឲ្យលាយនឹងទឹក **[៥]**
អំពៅខ្មៅផឹកបានហោង ។ នេះថ្នាំដាច់នោកនុយលីន **[ទំព័រ ១៦] គ ១** ក្តី បុសដូងរមាស់ក្តី ចេញ
ទឹកភ្នែកក្តី ទាំងស្បែកក្តី ភ្នែក **[២]** ក្រហមផងត្រាំ ឲ្យយកផ្កាព្រលិត ១ ផ្កានួនស្រី **[៣]** ១ ផ្កាម្លិះ ១

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

គល់ទាល់ ១ ថ្លឹងស្មើគ្នាបុកឲ្យល្អិត [៤] សូនជាគុណិកា ហាលថ្ងៃឲ្យស្ងួត ដុសនឹងទឹកក្រូចឆ្មារ [៥]
 លាបសះហោង ។ នេះថ្នាំប្រគ្រីវ ឲ្យយកបុសក្រវាញ ១ [ទំព័រ ១៧] ១ បុសរង្កា ១ បុសជើងចាប ១
 បុសរពាក់ ១ បុសសំកុដ ១ [២] បុសភ្នំបាត ១ បុសពុកធ្មា ១ បុសចង្កូតត្នាត ១ បុស [៣] កញ្ជើបាយ
 ដាច ១ បុសលីងលក្ក ១ រល្លិលែនពែន [៤] ១ ជ្រៃក្រឹម ១ បញ្ជីក្អែក ១ រល្លិមាស ១ ស្កក [៥]
 ស្ករ ១ រល្លិអែម ១ រល្លិអង្កញ់ ១ កាលផឹកដើម [ទំព័រ ១៨] ៧ [១] នោះឲ្យអត់ទឹក ។ ថ្នាំគ្រីវខ្យល់
 ឲ្យយករល្លិលែនពែន [២] ១ ប្រឡៅអំពៃ ១ ទំពូងដៃខ្លាធ្មា ១ [៣] ឆប់ទាំងពីរ ១ រល្លិព្រីងធំ ១
 ដើមធូង ១ [៤] ដកពាយ ១ ស្មៅផឹក សះហោង ។ ថ្នាំបញ្ចុះ [៥] គគ្រីវខ្យល់ យកប្រេងព្យ ១
 ស្លាបទា ១ ឌីដាង ១ [ទំព័រ ១៩] ១ រំដេងទាំង ២ ខ្លីទាំង ២ ពន្លៃ ១ ក្រវាញជ្រូក ១ [២] កញ្ជើ
 បាយដាច ១ សំបកក្រសាំង ១ ខ្លឹមស ១ [៣] បុកនឹងទឹកបាយស្រា ទឹកក្រូចសើចក់បាន ផឹក
 ហោង ។ [៤] នេះថ្នាំដំបៅពកក្អក គគ្រីវហ័តហត់ក្អក ទល់ក្អក [៥] ឈើដើមទ្រូងក្អក ឲ្យយករល្លិលែនពែន
 ១ បង្ក្រៀវ [ទំព័រ ២០] ឈ [១] ខ្មោត^(១៥) ក្អក ក្អាងបាយក្អក បុសជ្រៃក្រឹម ១ រល្លិប្រេង ១ បុស [២]
 លំពាស ១ ពុកធ្មាជ្រូក ១ អង្ការបុស្ស ១ បុស [៣] ទ្រម្លងសេក ១ បុសព្រះព្នៅ ១ ឈើអែម [៤] ១
 សំបកស្កកស្ករ ១ ខ្លាយ ១ ផ្លី ១ បុសម្រះ [៥] ១ លៅលំពៃ ១ បុសអំពៅព្រៃ ១ បុសកន្ទោង ១
 [ទំព័រ ២១] ១ បុសទន្ធដងជ័រី ១ បុសខ្នែងព័រ ១ បុសប្រេងព្យ ១ [២] បុសឌីដាង ១ សំបកឌីដ្រីង ១
 រំដេង ១ [៣] ថ្នាំចិន ១ ដែក ១ សំណ ១ ថ្នាំនេះស្មៅ [៤] ផឹកភ្និត ។ ស្មៅប្រេងល្ង លាបរិតសះ
 ហោង ។ [៥] ឯថ្នាំប្រមេះ ឲ្យយកបុសរល្លិយាវ ១ សំបកស្រម ១ [ទំព័រ ២២] ញ [១] រំពាត់ជ្រូក ១
 ជន្លួស ១ សំបករល្លស ១ បុស [២] អណ្តាតគោ ១ ក្រាំងដីស ១ អណ្តាតសមុទ្រ ១ [៣] ខ្លឹមស ១
 ថ្នូវ ១ ម្រេច ១ ខ្លឹមក្រហម ១ [៤] យកមកបុកផឹកនូវទឹកត្របែបជាហោង ។ ថ្នាំ [៥] បញ្ចុះប្រមេះ
 នោះ ឲ្យយកឈើខ្លៅ ១ ម្រេច ១ [ទំព័រ ២៣] ១ ផេះ ១ អង្កាម^(១៦) ១ ស្មៅទឹក ៣ យកទឹក ១
 បើ [២] នោះមរហ័សណាស់ ឲ្យយកថ្នាំឃាត់នោះ បុស [៣] ប្រយង្ក ១ សំបកក្រដៅ ១ បុសអញ្ញាញ
 ១ [៤] ទម្ងន់ស្មើគ្នា ឲ្យយកស្មៅទឹក ៣ យកទឹក ១ [៥] ឲ្យផឹកហោង ។ នេះថ្នាំបុសចុងចម្លក ឲ្យ
 យក [ទំព័រ ២៤] ៧ [១] សំបកចារ ១ ភ្នំក្នែង ១ រល្លិប្រេង ១ ព្រះរមៀត [២] ១ ដុសនឹងទឹកបាយ
 លាបកើតជាមុខហោង ។ [៣] ថ្នាំបុសក្នុងដើមទ្រូង ឲ្យយកបុសភ្នាំង ១ [៤] បុសក្រាំងដីស ១ យក
 ស្លឹកផងដុសនឹងប្រេង [៥] ល្ងខ្លៅ ឲ្យលាបនោះនឹងសះហោង ឯថ្នាំបុសតុត ។ [ទំព័រ ២៥] ១ នេះនឹង
 ស្រដីដំណើរហ័ត មាន ៧ ជំពូកហៅ ហ័តខ្លា ១ [២] ហ័តមាន់ ១ ហ័តធ្មា ១ ហ័តស្វា ១ ហ័ត [៣]
 អណ្តើក ១ ហ័តជ័រី ១ ហ័តពពៃ ១ ។ [៤] ឯហ័តធ្មា ១ ស្វា ១ ហ័តទាំងពីរនេះ មើល [៥] ពុំជា
 ឡើយ បើវាហើយតែនឹងស្លាប់ហោង នេះ [ទំព័រ ២៦] ៧ [១] ហៅហ័តកំណើត ។ ឯហ័តឲ្យ
 មើលនោះ ៥ ហ័ត [២] ខ្លា ឲ្យយកព្រះក្រុងខ្លៅ ១ បណ្តាលពេជ្រ ១ [៣] ចិត្រមូលភ្លើង ១ ក្រវាញ
 ជ្រូក ១ ទងខ្លឹម ១ [៤] ផ្លែព្នៅ ១ ដើមទាល់ ១ ខ្លីភ្លើង ១ ម្រេច ១ ដីប្លី [៥] ១ ទាំងសសនេះស្មើ
 ភាគបុកផងគ្នា លាយនឹងទឹកយុំ [ទំព័រ ២៧] ១ ផឹកសះហោង ។ ឯហ័តច្រឡំនឹងក្អកនោះ ហៅហ័ត
 [២] មាន់ យកចិត្រមូលភ្លើង ៨ កំលាំងក្អក [៣] ៤ ខ្លីភ្លើង ២ កំលាំងដីប្លី ១ ម្រេច ១ បុក [៤] ផង

គ្នា សូនជាគុណិកា លេបសះហោង ។ ឯហ៊ីត [៥] អណ្តើកឲ្យយកកន្លី ១ បង្កី ១ មមាញ ១ ស្លឹក អម្ពិល [ទំព័រ ២៨] ឌ ១ ស្លឹកសំបូរ ១ ផ្កី^(១៧) ១ បុកឲ្យល្អិតស្មើភាគស្មារងីក [២] សះហោង ។ ឯហ៊ីតដំរី ឲ្យយកក្រូសប៉ុនគ្រាប់ [៣] បាយលាយនឹងទឹកក្រូចឆ្មារ ដាក់នឹងផ្តិលស្ពាន់ [៤] ហាលថ្ងៃលុះ ល្ងាចឲ្យផឹកហោង ។ ក្អកក្អាក [៥] ឈាម ឲ្យយករង្គុលាយនឹងចេកទឹកលេប ទល់ក៏ត្រូវហោង ។ [ទំព័រ ២៧] ១ សិទ្ធិការរុះរើនឹងយកថ្នាំ ឲ្យជីតពិសថ្នាំផង ។ [២] ឯថ្ងៃអាទិត្យព្រឹកនៅដើម ពេញ ពន្លឺនូវ [៣] បុស ថ្ងៃត្រង់នៅសន្លឹក រសៀលនៅសំបក ។ [៤] ថ្ងៃចន្ទ ព្រឹកនៅខ្លឹម ត្រង់នៅសន្លឹក ពេញពន្លឺ [៥] នៅបុស ល្ងាចនៅសំបក ។ ថ្ងៃអង្គារ ព្រឹកនៅសន្លឹក [ទំព័រ ៣០] ៣ ១ ពេញពន្លឺ នៅសំបក ត្រង់នៅដើម ល្ងាចនៅបុស ។ ថ្ងៃ [២] ពុធ ព្រឹកនៅបុស ពេញពន្លឺនៅសន្លឹក ត្រង់នៅ [៣] សំបក រសៀលនៅខ្លឹម ។ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ព្រឹកនៅខ្លឹម [៤] ពេញពន្លឺនៅសន្លឹក ត្រង់នៅបុស រសៀលនៅសំបក ។ [៥] ថ្ងៃសុក្រ ព្រឹកនៅសន្លឹក ពេញពន្លឺនៅបុសនិងសំបក [ទំព័រ ៣១] ១ ត្រង់ នៅសំបក រសៀលនៅដើម ។ ថ្ងៃសៅរ៍ ព្រឹក [២] នៅបុស ពេញពន្លឺនៅដើម ត្រង់នៅសំបក [៣] រសៀលនៅខ្លឹម ។ ១២- [ទំព័រ ៣២] ៣

កំណត់អត្ថន័យ

- ័ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅចំពោះអ្នកស្រី ហ្សាកីលីន ហ្វីលីយ៉ូហ្សាត ដែលបានជួយរក សាត្រាពេទ្យបុរាណ ។
- ១) អ្នកចារបានចារពាក្យថា «ញីឈ្មោះ» តែគេបានគូសរះមុខហោល និងសរសេរកែ ដាក់តួ ល ជំនួស នឹងទឹកខ្មៅនៅខាងលើវិញ ។
- ២) ត្រូវអាន ខ្លាញ់ វិញ ។
- ៣) នៅក្នុងអត្ថបទដើម គេបានចារ៖ «ឌីជ្រើងវា ១ ស្តុកស្តោ ១» រួចគេបានគូសខ្សែបន្ទាត់មួយ ដើម្បីឲ្យប្រាប់ថា ត្រូវអាន «ឌីជ្រើង ១ វាស្តុកស្តោ ១» (ឌីជ្រើង ១ រលីស្តុកស្តោ ១) វិញ ។
- ៤) ត្រូវអាន ឈើឯម វិញ ។
- ៥) ថ្ងៃ ១ គឺថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃ ២ គឺថ្ងៃចន្ទ ។ល។ ដល់ថ្ងៃ ៧ គឺថ្ងៃសៅរ៍ ។
- ៦) តាមវចនានុក្រមខ្មែរ ទ. ១១០៨ ពាក្យថា លីន ជា «អង្គជាតិសត្វចក្សុរៈឈ្មោះ» តែនៅឯនេះ ជាអង្គជាតិរបស់បុរស ។
- ៧) នៅក្នុងអត្ថបទដើម គេបានចារ៖ “កន្លង” មិនដឹងថាត្រូវអានយ៉ាងដូចម្តេច តែពាក្យនេះត្រូវចូននឹង ចុងឃ្លាទី ៧ នៃបទខាងដើម គឺពាក្យថា “ឆ្លៀង” និងត្រូវចូននឹងចុងឃ្លាទី ៥ នៃបទជាមួយគ្នា គឺពាក្យថា “ដីធ្លី” ។ ហាក់បីដូចជាពាក្យកាព្យនៅកន្លែងនេះ បានចូនយ៉ាងស្បើយ ។ សូមមើលលោក អៀង សាយ (គ.ស. ១៩៦៦: ១) ។
- ៨) នៅក្នុងអត្ថបទដើម គេបានចារ៖ “ហ្នំ” (អានថា ហំ) រួចគេបានកែដើង ម នឹងទឹកខ្មៅ ជាដើង ន វិញ ដើម្បីឲ្យអានថា ហ្នំ វិញ តែគេបានរក្ខេបដាក់សក់តួ ថ ។
- ៩) ស្មេរបានសរសេរពាក្យថា ពោះ នៅត្រង់នេះ មិនត្រូវទេ ពីព្រោះមិនចូននឹងពាក្យថា គិត ហើយ

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

ធ្វើឱ្យមានប្រាំពាក្យ ។ បើលុបពាក្យនេះចោល ត្រូវណាស់ ពីព្រោះពាក្យថា ផ្ចិត ចួននឹងពាក្យថា គិត ហើយឃ្លាមានបួនពាក្យ ។

(១០) ឥស គឺ អស់ ។

(១១) តាមលោក ម៉ឺណូត (១៩៣០: ២៤-២៥) គេអាចយកក្បាលពស់វែក ឬ យកសត្វរញ្ជី ដុតឱ្យខ្លាច ហើយយកកម្លាចសត្វទាំងពីរនេះបន្តិចបន្តួច ផ្សំនឹងថ្នាំរុក្ខជាតិបាន ។ នៅប្រទេសខ្មែរ មេផ្ទះកំចេះយក សត្វអង្រ្កង សំបុកក្រញ៉ាំង សំបុកពឹងពាង ខ្លា ខ្យង ឬ ឈ្មើធំ មកប្រើជាថ្នាំ (សូមមើល ក្រសួង ២០០០: ២២) ។

(១២) យើងខ្ញុំមិនដឹងថា គេបានសរសេរ “កាត្តិ” ឬ “កាត្តី” ពីព្រោះ គ និង ត មានរូបគ្នា និង ដើង ដូចគ្នា ។ ប្រហែលជាឈ្មោះដើមកន្តី?

(១៣) ប្រហែលគួរកែជា « ខ្ចឹមបាទ ១ សំព័របាទ ១ » រឺញ?

(១៤) ត្រូវអាន « ដីរទាំង ៤ » រឺញ ។

(១៥) តាមវចនានុក្រមខ្មែរ ហៅ បង្ហៀរខ្នុត ឬ កណ្តៀរខ្នុត ។

(១៦) ប្រហែលគេបានសរសេរខុស ហើយត្រូវអាន អណ្តាល រឺញ ។

(១៧) មិនដឹងថាត្រូវអាន ផ្ទី ឬ ផ្ទី ។

ឯកសារពិគ្រោះ

១ ក្រសួង, ស្វាហ្សិក « [ដំណើរសរស្សីយដែលមើលមិនឃើញ ។ កំណត់ជាតិពន្ធុ-វេជ្ជវិជ្ជាក្នុងមជ្ឈដ្ឋាន ជនបទនៅប្រទេសកម្ពុជា] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង **អាហ្សេរោសិ** លេខ ៥, មិថុនា ២០០០, ទំព័រ ១៣-៤០ ។

Crochet, Soizick, « L'invisible guérison. Notes d'ethnomédecine en milieu rural au Cambodge », *Aséanie*, 5, juin 2000, pp. 13-40.

២ យ៉ង ហុកឌី **ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ** ភ្នំពេញ, បណ្ណាគារអង្គរ, ឆ្នាំ ២០០៣ ។

៣ យុន សាមេន [បក្សនេសក៍ថ្មីនៃសាសនាប្រាសាទខ្មែរ] (ជាភាសាអង់គ្លេស) ភ្នំពេញ, ឆ្នាំ ២០០២ ។
Khun Samen, *The New Guide of National Museum*, Phnom-Penh, 2002.

៤ ចាន់-ឌុក [បក្សនេសក៍ច្បាប់ប្រជាជនសិក្សាអំពីវិទ្យាបាលទោគបែបបូរាណនៅប្រទេសខ្មែរ] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, និក្ខេបបទបញ្ចប់ថ្នាក់បណ្ឌិត (មិនបានបោះពុម្ពផ្សាយ), ឆ្នាំ ១៩៥៥ ។
Chan-Ok, *Contribution à l'étude de la thérapeutique traditionnelle au pays khmer*, Paris, thèse pour le doctorat de médecine (manuscrit), 1955.

៥ ចេកុប, ជូឌីថ ម. [បក្សនេសក៍សិល្ប៍បូរាណនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ បក្សនេសក៍ដំបូង] (ជាភាសាអង់គ្លេស) អុក្សហ្វដ, រោងពុម្ពសាកលវិទ្យាល័យអុក្សហ្វដ, ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។
Jacob, Judith M., *The traditional literature of Cambodia: A preliminary guide*, Oxford, Oxford University Press, 1996.

១ ឆាន់ឌីវី, ដេវីឌ « [កាតព្វកិច្ចរបស់ក្រុមរាជស្មៅ៖ អំពីអត្ថបទខ្មែរមួយសរសេរដោយដៃ ដែលគ្មាន កាលបរិច្ឆេទ កាលពីសម័យអាណានិគម] » (ជាភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [ប្រឈមម្នាក់នឹងអភិកកាលរបស់ កម្ពុជា៖ បណ្ឌិតវិទ្យា ៦ សំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៧១-១៩៩៤] ដ. ឆាន់ឌីវី (បណ្ឌិតការ), ឈៀងហៃ, ស៊ុលក៍វ័យប៊ូក្យូ, ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។

Chandler, David, "The duties of the corps of royal scribes: An undated Khmer manuscript from the colonial era," in *Facing the Cambodian past: Selected essays 1971-1994*, Chandler D. Chiang Mai, Silkworms Books, 1996.

២ ឆែម គាត រីឌី « [ទ្រឹស្តីខាងវិជ្ជាពេទ្យរបស់ខ្មែរ៖ រោគវគ្គិករណ៍ និង វិធីវិនិច្ឆ័យរោគទាំងឡាយ] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង **សិក្សាប្រក្រត** លេខ ៣ សៀមរាប ឆ្នាំ ២០០១, ទំព័រ ១២-១៥ ។
Chhem, R.K. « Les doctrines médicales khmères : Nosologie et méthodes diagnostiques », *Siksācākṛ*, Center for Khmer Studies, Siemreap, 3, 2001, pp. 12-15.

៣ ជីវ តាក្វាន់ [តំណក់ហេតុរបស់ ប៊ីចកាត្វាន់ អំពីប្រពៃណីនៃប្រទេសកម្ពុជា] (ជាភាសាបារាំង) លោក ប៊ូល បេលីយ៉ូត ជាអ្នកបកប្រែ បារ៉ែស, អាឌ្រីយ៉ាង មែហ្សុនណ័រ, ឆ្នាំ ១៩៥១ ។
Tcheou Ta-Kouan, *Mémoires sur les coutumes du Cambodge de Tcheou Ta-Kouan* (Traduit par Paul Pelliot), Paris, Adrien-Maisonneuve, 1951.

៤ ដី ប៊ែណុំឌី, អូលីវ័រ « [អំពីវគ្គអារាមខ្មែរ៖ ការរៀបចំ និង និមិត្តរូបនិយម] » (ជាភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [បញ្ហាអារាមខាងព្រះពុទ្ធសាសនា] ពីយែវ ពីស្តារដ៍ និង ហ្វូស្តា ឡាហ្ស៊ីរ៉ាដ (បណ្ឌិតការ), បារ៉ែស, ស.ប.ច.ប.ច., ឆ្នាំ ២០០៣, ទំព័រ ២០៩-២១៨ ។
Bernon (de), Olivier, "About Khmer monasteries: Organization and symbolism", in *The Buddhist monastery*, Pierre Pichard & François Lagirarde (eds), Paris, EFEO, 2003, pp. 209-218.

៥ ឌី ផុន ចេនានុត្របន្តប្រើប្រាស់ប្រទេសកម្ពុជា ភ្នំពេញ ឆ្នាំ ២០០០ ។

៦ ធាតា សុទ្ធិធម្ម « [ស្ថាបត្យកម្មវគ្គអារាមក្នុងភាគឦសាននៃប្រទេសថៃ] » (ជាភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [បញ្ហា អារាមខាងព្រះពុទ្ធសាសនា] បារ៉ែស, ស.ប.ច.ប.ច., ព. ពីស្តារដ៍ និង ហ្វូ. ឡាហ្ស៊ីរ៉ាដ (បណ្ឌិតការ), ឆ្នាំ ២០០៣ ទំព័រ ១១៩-១៣០ ។
Thada Sutthitham, "Monastic architecture in Northeastern Thailand", in *The Buddhist monastery*, Pierre Pichard & François Lagirarde (eds), Paris, EFEO, 2003, pp.119-130.

៧ នរោត្តម បុទ្ធរាសី [ការវិវឌ្ឍនៃវេជ្ជសាស្ត្រប្រទេសកម្ពុជា] (ជាភាសាបារាំង) បារ៉ែស, អារ៉ែនត្ត ល., ឆ្នាំ ១៩២៩ ។
Norodom Ritharasy, *L'Évolution de la médecine au Cambodge*, Paris, Arnette L., 1929.

៨ បារ៉ូ, អា. « [អំពីអាស្រមបទនិងមជ្ឈមណ្ឌលការនាខ្លះៗ នៅប្រទេសកម្ពុជា] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ព្រឹត្តិប័ត្រនៃសាលាបារាំងសិស្សប្រទេស] លេខ ៥៦, ឆ្នាំ ១៩៦៩, ទំព័រ ១១-៥៦ ។
Bareau, A., « Quelques ermitages et centres de méditation bouddhiques au Cambodge », *BEFEO*, 56, 1969, pp. 11-56.

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

១ ប៉ារី, អា. [បេសកកម្មរបស់លោក ប៉ារី, ឥណ្ឌូចិន ឆ្នាំ ១៨៧៩-១៨៩៥ ៖ ភូមិសាស្ត្រនិងការធ្វើដំណើរ ភាគទី ១] (ជាភាសាបារាំង), ប៉ារីស, ឡឺវ (បណ្ណាធិការ), ឆ្នាំ ១៩០១ ។

Pavie, A., *Mission Pavie, Indochine 1879-1895: géographie et voyages I*, Paris, Leroux éditeur, 1901.

២ ប៊ីហ្សូត, ហ្វ្រង់ស្វា [ផ្លូវមេម្តូលឡា] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, ស.ប.ច.ប.ប., ឆ្នាំ ១៩៩២ ។

Bizot, François, *Le Chemin de Lanikā*, Paris, EFEO, 1992.

៣ ប៊ីហ្សូត, ហ្វ្រង់ស្វា [ដើមល្វាមែក្របាំង ៖ ការស្រាវជ្រាវអំពីពុទ្ធសាសនាខ្មែរ] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, ស.ប.ច.ប.ប., ឆ្នាំ ១៩៧៦ ។

Bizot, François, *Le Figuier à cinq branches: recherche sur le bouddhisme khmer*, Paris, EFEO, 1976.

៤ បេកេទ្វី, កាទ្រីន « អំពីប្រវត្តិបុរាណទាក់ទងនឹងគម្ពីរសាស្ត្រានៅប្រទេសកម្ពុជា » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ការស្រាវជ្រាវថ្មី ១ អំពីប្រទេសកម្ពុជា] ហ្វ្រង់ស្វា ប៊ីហ្សូត (បណ្ណាធិការ), ស.ប.ច.ប.ប., ឆ្នាំ ១៩៩៤, ទំព័រ ៤៧-៦១ ។

Bechetti, Catherine, « Une ancienne tradition de manuscrits au Cambodge », in *Recherches nouvelles sur le Cambodge*, Bizot F (ed.), Paris, EFEO, 1994, pp. 47-61.

៥ ប៊េលីយ៉ូត, ប៊ូល « [ប្រទេសហ្វូណាន] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ព្រឹត្តិប័ត្រនៃ ស.ប.ច.ប.ប.] លេខ ៣, ឆ្នាំ ១៩០៣, ទំព័រ ២៤៨-៣០៣ ។

Pelliot, P., « Le Fou-nan », *BEFEO*, 3, 1903, pp. 248-303.

៦ ប៊េលីយ៉ូត, ប៊ូល [តំណក់ហេតុរបស់ ជីវិតភាគីនៃប្រទេសកម្ពុជា ការបកប្រែថ្មីនិងអត្ថាធិប្បាយដែលមិនទាន់សម្រេច] (ជាភាសាបារាំង), ប៉ារីស, អាទ្រីយ៉ាដ មែហ្ស្រង់ណឺវ, ឆ្នាំ ១៩៥១ ។

Pelliot, Paul, *Mémoires sur les coutumes du Cambodge de Tcheou Ta-Kouan, version nouvelle suivie d'un commentaire inachevé*, Paris, Adrien-Maisonneuve, 1951.

៧ ប្រ៊ុន, វ., និង ត. ស្ត្រីម៉ាហ្គីវ [ផ្លូវតូចៗនៃប្រទេសថៃ] (ជាភាសាអង់គ្លេស) បាធិកក, វ៉ៃតឡូតីស ឆ្នាំ ១៩៩៤ ។

Brun, V., T. Schumacher, *Traditional herbal medicine in Northern Thailand*, Bangkok, White Lotus, 1994.

៨ ពីស្តារដ, ពីយែវ, និង ហ្វ្រង់ស្វា ឡាហ្សឺរ៉ាដ (បណ្ណាធិការ) [វត្តអារាមខាងលិចពុទ្ធសាសនា] (ជាភាសាអង់គ្លេស) ប៉ារីស, ស.ប.ច.ប.ប., ឆ្នាំ ២០០៣ ។

Pichard, Pierre, François Lagirarde (eds), *The Buddhist monastery*, Paris, EFEO, 2003.

៩ ភូ សុដា ភ្នំនខ្លាតខ្លះនៃសំណង់តួបរិវេណវត្តអារាម ភ្នំពេញ, ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសន-បណ្ឌិត្យ ព.ស. ២៥៥៥ គ.ស. ២០០១ ។

១០ ម៉ាកក្រូឡាយ, អ.ព. « [អត្ថបទព្យាបាល និង បច្ចេកទេសព្យាបាលក្នុងវិជ្ជាពេទ្យបុរាណរបស់ជនជាតិកោះបាលី] » (ជាភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [សង្គមវិទ្យាសាស្ត្រ និង វេជ្ជសាស្ត្រ] លេខ ២៧, ៨, ឆ្នាំ ១៩៨៨ ទំព័រ ៧៧៩-៧៨៧ ។

McCauley, A.P., "Healing texts and healing techniques in indigenous Balinese medicine", *Soc Sci Med*, 27, 8, 1988, pp. 779-787.

័ ម៉ាតាំង, ម៉ារី-អាឡិចសង់ឌ្រីន [សេចក្តីផ្តើមអំពីជំងឺពន្ធុតកាមសាស្ត្រនៅប្រទេសកម្ពុជា] (ជាភាសាបារាំង), ប៉ារីស, មជ្ឈមណ្ឌលជាតិការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ / មជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវអំពីអាស៊ីអាគ្នេយ៍និងប្រជុំកោះនៃអាស៊ីអាគ្នេយ៍, ឆ្នាំ ១៩៧១ ។

Martin, Marie-Alexandrine, *Introduction à l'ethnobotanique du Cambodge*, Paris, CNRS/CEDRASEMI, 1971.

័ ម៉ាតាំង, ម៉ារី-អាឡិចសង់ឌ្រីន « [គោលសំខាន់នៃវិជ្ជាពេទ្យខ្មែរច្បាស់] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង **សិក្សាខ្មែរ** លេខ ៦, ប៉ារីស, ឆ្នាំ ១៩៨៣, ទំព័រ ១៣៥-១៧០ និង រូបផ្តិតពុម្ពចំនួន ៩ ។

Martin, Marie-Alexandrine, « Éléments de médecine traditionnelle khmère », *Seksa Khmer*, 6, Paris, 1983, pp. 135-170 + IX pl.

័ ម៉ាស្ប័រ, ហ្សក [ទេយ្យាភរណ៍ភាសាខ្មែរ] (ជាភាសាបារាំង), ប៉ារីស, ឡឺរូ (បណ្ណាធិការ), ឆ្នាំ ១៩១៥ ។

Maspero, Georges, *Grammaire de la langue khmère*, Paris, Leroux éditeur, 1915.

័ ម៉ុលហ្គុល, ជ. [ទ្រព្យពេទ្យ មន្តអាគម និង ខ្មោចមិសាច] (ជាភាសាអង់គ្លេស), ខាន់ប៊េប្រា, បណ្ណាល័យជាតិអូស្ត្រាលី, ឆ្នាំ ១៩៨៧ ។

Mulholland, J., *Medicine, magics and evil spirits*, Canberra, National Library of Australia, 1987.

័ ម៉េណូត, ប. [ធាតុពេទ្យខ្មែរ] (ជាភាសាបារាំង), ហាណូយ, រោងពុម្ពចុកប្រទេស, ឆ្នាំ ១៩៣០ ។

Menaut, B., *Matière médicale cambodgienne*, Hanoi, Imprimerie d'Extrême-Orient, 1930.

័ រស់ រិសុទ្ធ "ទ្រព្យពេទ្យបុរាណ" ស្តីពីថ្នាំបុរាណ និងរបៀបព្យាបាលតាមទំនៀមទម្លាប់ ភ្នំពេញ, និក្ខេបបទបញ្ចប់បរិញ្ញាបត្រ (មិនបានបោះពុម្ពផ្សាយ), សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ មហាវិទ្យាល័យ បុរាណវិទ្យា, ឆ្នាំ ១៩៩៥ ។

័ លី ធាមតេជ តំណក់ហេតុរបស់ ប៊ីតតាត្រាស់ អំពីប្រពៃណីនៃអ្នកស្រុកចេនឡា បតវ្យែបដ្ឋានពី **ឯកសារដើមភាសាមិន** ភ្នំពេញ, ចាត់ចែងបកប្រែដោយ លី ធាមតេជ ដោយមានជំនួយពី អ៊ុនឡាយ, តាំង ស៊ុយគង់ និង ម៉ា អៀង, បោះពុម្ពលើកទី ៣, ព.ស.២៥១៦ គ.ស.១៩៧៣ ។

័ លី រូអុន « [សាស្ត្រាស្លឹករឹត] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង **ប្រជុំអត្ថបទសាស្ត្រចេនឡាស័យចិនិក្រសិល្បៈ ក្រុងភ្នំពេញ** លេខ ១, ឆ្នាំ ១៩៦៧, ទំព័រ ៩៧-១០៩ ។

Ly Vou-Ong, « Les manuscrits sur feuilles de latanier », *Annales de l'Université des Beaux-Arts de Phnom-Penh*, 1, 1967, pp. 97-109.

័ លីយ៉េតារដ, ហ្ស. [ប្រវត្តិសាស្ត្រចេនឡានៅប្រទេសហិណ្ឌូ] (ជាភាសាបារាំង) ស្រ្តាស្ស៊ុរ, ស៊ីលវ័រម៉ាន ហ្ស., ឆ្នាំ ១៨៥៨ ។

Lietard, G., *L'Histoire de la médecine chez les Indous*, Strasbourg, Silberman G., 1858.

លេខ ៦ គ.ស. ២០០៤ No. 6, 2004

០ វ៉ាន់អេស្ត័រីក, ព.វ. « វិធីព្យាបាលរោគដោយរុក្ខជាតិនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដើម្បីប្តូរកម្លាំង និង ផ្តល់កម្លាំង ថ្មី » (ជាភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [សន្តិសុខសាស្ត្រ និង វេជ្ជសាស្ត្រ] លេខ ២៧, ៨, ឆ្នាំ ១៩៨៨, ទំព័រ ៧៥១-៧៥៩ ។

Van Esterik, P.V., "To strenghten and refresh: Herbal therapy in Southeast Asia", *Soc Sci Med*, 27, 8, 1988, pp. 751-759.

០ វីដាល, ហ្ស.អ៊. [ទេសភាពរុក្ខជាតិ និង រុក្ខជាតិកំចាត់នៅប្រទេសកម្ពុជា] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, ការបោះពុម្ពផ្សាយ កាប៉ាឡា, ឆ្នាំ ១៩៩៧ ។

Vidal, J.-E., *Paysages végétaux et plantes dans la Péninsule indochinoise*, Paris, Éditions Karthala, 1997.

០ វីដាល, ហ្ស.អ៊., ហ្គាប្រឺយែល ម៉ារទែល និង សាវរេស ឡេវិត្យ « [កំណត់ក្នុងវិស័យជាតិពន្ធកូតតាម-សាស្ត្រអំពីរុក្ខជាតិខ្លះ ដែលគេប្រើប្រាស់នៅប្រទេសកម្ពុជា] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ព្រឹត្តិប័ត្រនៃ ស.ប.ប.ប.ប.] លេខ ៥៦, ឆ្នាំ ១៩៦៩, ទំព័រ ១៧១-២៣២ និង រូបផ្តិតពុម្ព ចំនួន ៦ ។

Vidal J.-E., G. Martel, S. Lewitz, « Notes ethnobotaniques sur quelques plantes en usage au Cambodge », *BEFEO*, tome LVI, 1969, pp. 171-232 + 6 pl.

០ ហេដ្លេយ៍, រ៉ូប៊ីត, រត្ន ឈឹម, និង អុក សៀម [វេជ្ជសាស្ត្រកម្ពុជា-អង់គ្លេសនៃប្រទេសកម្ពុជា] កំណត់ត្រា (រដ្ឋ ម៉ៃរីលែន), ឆ្នាំ ១៩៩៧ ។

Headley, R.K., Rath Chim and Ok Soeum, *Modern Cambodian-English Dictionary*, Kensington (Maryland), 1997.

០ ហ្គូឡុំប៊ី, ល. « [អ្នកព្យាបាលក្នុងតួនាទីជាអ្នកកណ្តាលផ្នែកវប្បធម៌នៅភាគខាងត្បូងនៃប្រទេសថៃ] » (ជា ភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [សន្តិសុខសាស្ត្រ និង វេជ្ជសាស្ត្រ] លេខ ១៨, ២, ឆ្នាំ ១៩៨៤, ទំព័រ ១១១-១១៥ ។
Golomb, L., "The curer as cultural intermediary in Southern Thailand", *Soc Sci Med*, 18, 2, 1984, pp. 111-115.

០ ហ្គូ, ហ្ស. [ស្លឹកទឹក និង ក្រដាស ៖ សាក្រា និង ក្រដាស ដែលមានរូបកំនូរ នៅប្រទេសកម្ពុជានិង នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍] (ជាភាសាអង់គ្លេស) ម៉ៃល្យូន (អូស្ត្រាលី), វិចិត្រសាលជាតិនៃរីកត្រីយ៉ា ឆ្នាំ ១៩៨២ ។
Guy, J., *Palm-leaf and paper: Illustrated manuscripts of India and Southeast Asia*, Melbourne, National Gallery of Victoria, 1982.

០ ហ្គ្រូស្លឺរ ឈឺយ៉េរ, ហ្សឺក [ការស្រាវជ្រាវអំពីជនជាតិខ្មែរ តាមអត្ថបទ និង ប្រាសាទ កំចាត់ សតវត្សរ៍ដំបូង ២ នៃក្រិស្តសតវត្សរ៍] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, ស្តារូម៉ាម៉ែល, ឆ្នាំ ១៩២១ ។
Groslier, Georges, *Recherche sur les Cambodgiens d'après les textes et les monuments depuis les premiers siècles de notre ère*, Paris, Challamel, 1921.

០ ហ្វីលីយ៉ាត, ហ្សឺន « [ក្បួនកុមារតន្ត្រីរបស់រាវណៈ និងអត្ថបទស្របគ្នារបស់ឥណ្ឌា ទំរេបត៍ ចិន ខ្មែរ និង អាវ៉ាប៊ី] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [សៀវភៅរបស់សមាគមអាស៊ី] លេខ ៤, ប៉ារីស, ឆ្នាំ ១៩៣៧ ។
Filliozat, Jean, « Le *Kumāratantra* de Rāvaṇa et les textes parallèles indien, tibétain, chinois, cambodgien et arabe », Paris, *Les Cahiers de la Société Asiatique* IV, 1937.

០ ឡាដើរម៉ាន, ស., និង ព. រ៉ាន់អេស្ត័រីក « [បច្ចេកទេសព្យាបាលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍៖ សេចក្តីផ្តើម] » (ជា ភាសាអង់គ្លេស) ក្នុង [សង្គមវិទ្យាសាស្ត្រ និង វេជ្ជសាស្ត្រ] លេខ ២៧, ៨, ឆ្នាំ ១៩៨៨, ទំព័រ ៧៤៧- ៧៥០ ។

Laderman, C., P. Van Esterik, "Techniques of healing in Southeast Asia: Introduction", *Soc Sci Med*, 27, 8, 1988, pp. 747-750.

០ ឡាបារ៉េ, អា. [ប្រវត្តិសាស្ត្រសៀវភៅ] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, រោងពុម្ពសាកលវិទ្យាល័យបារាំង, ការបោះពុម្ពផ្សាយលើកទី ៨, ឆ្នាំ ២០០១ ។

Labarre, A., *Histoire du livre*, Paris, PUF, 8e éd., 2001.

០ ឡឺក្លែរ, អាដេម៉ារដ « [វិជ្ជាពេទ្យនៅប្រទេសខ្មែរ] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ទស្សនាវដ្តីវិទ្យាសាស្ត្រ] លេខ ២, ២៣, ឆ្នាំ ១៨៩៤, ទំព័រ ៧១៥-៧២១ ។

Leclère, Adhémar, « La médecine chez les Cambodgiens », *Revue Scientifique*, 2, 23, 1894, pp. 715-721.

០ ឡឺក្លែរ, អាដេម៉ារដ « [កាយវិភាគសាស្ត្រនៅប្រទេសខ្មែរ] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ទស្សនាវដ្តី វិទ្យាសាស្ត្រ] លេខ ៤, ១, ឆ្នាំ ១៨៩៤, ទំព័រ ៣៧២-៣៨៨ ។

Leclère, Adhémar, « L'anatomie chez les Cambodgiens », *Revue Scientifique*, 4, 1, 1894, pp. 392-398.

០ ឡឺក្លែរ, អាដេម៉ារដ « [អំពើអំពាន់នៅប្រទេសខ្មែរ] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ទស្សនាវដ្តី វិទ្យាសាស្ត្រ] លេខ ៥, ភាគ ៣, ឆ្នាំ ១៨៩៥, ទំព័រ ១២៩-១៣៦ ។

Leclère, Adhémar, « La sorcellerie chez les Cambodgiens », *Revue Scientifique*, 5, Tome 3, 1895, pp. 129-136.

០ ឡេវីត, សាវរស, និង ប. រ៉ូលេត « [សទ្ទានុក្រមឈ្មោះដើមឈើនិងចុល្លាព្រឹក្សានៃប្រទេសកម្ពុជា] » (ជាភាសាបារាំង) ក្នុង [ព្រឹត្តិប័ត្រនៃ ស.ប.ប.ប.] លេខ ៦០, ឆ្នាំ ១៩៧៣, ទំព័រ ១១៧-១៦២ ។

Lewitz S., B. Rollet, « Lexique des noms d'arbres et d'arbustes du Cambodge », *BEFEO*, tome LX, 1973, pp. 117-162.

០ អូ ឈៀង [វត្តបុរេបូរណ៍និងវិទ្យាសាស្ត្រ] (ជាភាសាបារាំង) ប៉ារីស, រោងពុម្ពជាតិ, ឆ្នាំ ១៩៥៣ ។
Au Chhieng, *Catalogue du fonds khmer*, Paris, Imprimerie Nationale, 1953.

០ អៀង សាយ មេតារៀ ២ ប្បវត្តន៍ប្រយោជន៍ក្រុងកម្ពុជា ភ្នំពេញ, បណ្ណាគារ ម៉ី-សុខ, ព.ស. ២៥០៩ គ.ស. ១៩៦៦ ។

០ អង់ ដូលាន « [ការនាំមករបស់ឥណ្ឌាឱ្យវិទ្យាពេទ្យខ្មែរបុរាណ ។ ការពិនិត្យពិចារណាដំបូង] » (ជាភាសា បារាំង) ក្នុង [ទស្សនាវដ្តីសមាគមអាយុវេទប្រចាំអឺរ៉ុប] ភាគទី ២, រ៉ែនប៊ែក, ឆ្នាំ ១៩៩២, ទំព័រ ១០១-១១៤ ។

Ang Chouléan, « Apports indiens à la médecine traditionnelle khmère. Considérations préliminaires », *Journal of the European Ayurvedic Society*, Vol. 2, Reinbeik, 1992, pp. 101-114.

បញ្ជីកែតម្រូវខុសក្នុង សិក្ខាប្រតិ លេខ ៦

ទំព័រ	បន្ទាត់	ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ
៧៦	១១	ពូលារ	ពូលោះ
៨៣	៧	« វាអម្ពិហ្សៀរកំបូដហ្សៀយ៉ាឆ »	« ឆ្វាអម្ពិហ្សៀរកំបូដហ្សៀយ៉ាឆ »
៨៦	១	ការរាប់ចំនួន លើសពីមួយសែន	ការរាប់ចំនួន លើសពីខ្ទង់លាន
៧៧	១៤	(១) ហ្លួងពិភក្តិធានីជាធារ ។	(២) ហ្លួងពិភក្តិធានីជាធារ ។
<p>មានការភ្លាំងភ្លាត់ត្រង់លេខរៀងកំណត់អត្ថន័យ ។ ដោយច្រឡំ មានលេខរៀង (១) ពីរដង ក្នុងភាគ អំពីកំណត់អត្ថន័យនោះ ។ ចាប់តាំងពីលេខរៀង (១) លើកទី ២ លេខរៀង (២) (៣) (៤) រហូត ដល់ (៦០) សូមកែឱ្យអាន (២) (៣) (៤) (៥) រហូតដល់ (៦១) វិញ (ទំព័រ ៩៩ ដល់ ១០៣) ។</p>			
១១៥	១១	ផ្លែចន្ទ ផ្កាចន្ទ	ផ្លែចាន់ ផ្កាចន្ទន៍

Errata pour Siksācakr n° 6

Page	Ligne	Au lieu de	Lire
22	9	les chiffres au-delà de cent mille	les chiffres au-delà des millions
27	8	dans un <i>slīh</i> il y a 4 <i>dhvōeṇ</i>	dans un <i>slīh</i> il y a 2 <i>dhvōeṇ</i>
31	n. 56, 1. 3	pāli <i>akṣaṇa</i> ou <i>akṣaṇā</i>	pāli <i>akkhaṇa</i> ou <i>akkhaṇā</i>

Errata for Siksācakr No. 6

Page	Line	Instead of	Read
36	27	<i>phlae cān'</i> [fruits of <i>Illicium anisatum</i>]	<i>phlae cān'</i> [fruit of <i>Diospyros decandra</i>]
36	27	<i>phkā cān'</i> [fruits of <i>Diospyros decandra</i>]	<i>phkā cand(n)</i> [star anise, fruit of <i>Illicium verum</i>]